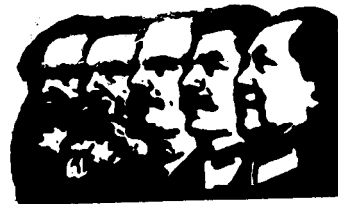

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΜΑΡΤΗ 2000 ΑΡ. ΦΥΛ. 348 ΔΡΧ. 200

Να στηρίξουμε, να ψηφίσουμε την ΟΑΚΚΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Πετυχημένη προεκλογική συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ στον Πειραιά

Την Πέμπτη στις 9 Μάρτη έγινε η προεκλογική συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά. Η ΟΑΚΚΕ αποφάσισε αυτή τη συγκέντρωση στον Πειραιά, γιατί εκεί βρίσκεται σήμερα το κέντρο της επίθεσης του σοσιαλφασισμού, εκεί που χτυπά η καρδιά της βιομηχανίας, εκεί που δόθηκαν οι μάχες της Ζώνης, των Λιπασμάτων, και δίνονται τώρα οι μάχες του Παπαστράτου και του Κεράνη, κοντά στην πρωτοπορία των εργατών που έχουν μισήσει την καταστροφική πολιτική των ρωσόδουλων και θέλουν την ανάπτυξη και την πρόοδο.

Η συγκέντρωση αυτή έδειξε μία νέα ποιότητα γιατί συγκέντρωνε από τη μια ρεύματα της διανοήσης, και από την άλλη μαχητικούς εργάτες, και παλιούς συνδικαλιστές που ανήκουν σε διαφορετικά πολιτικά στρατόπεδα, αλλά αποφάσισαν τη μετωπική δράση με την ΟΑΚΚΕ για τη σωτηρία της βιομηχανίας. Ήταν μία συγκέντρωση που έφερε το μήνυμα της γέννησης του νέου κόμματος της εργατικής τάξης.

Στο προεδρείο συμμετείχαν οι σ. Δ. Γουρνάς, Η. Ζαφειρόπουλος και Γ. Νικολόπουλος.

Τη συγκέντρωση άνοιξε ο σ. Δ. Γουρνάς που εξήγησε τους λόγους για τους οποίους αυτή γίνεται στον Πειραιά και πως ο Πειραιάς δένεται με την πολιτική της οργάνωσης ενάντια στο βιομηχανικό σαμποτάζ και στο κλείσιμο των εργοστασίων.

Στη συνέχεια μίλησε ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος ο οποίος ανέλυσε τους λόγους για τους οποίους κυριαρχεί η πολιτική του σαμποτάζ και της αποβιομηχάνισης. Διευκρίνισε ότι αυτή η πολιτική είναι κυρίως δεμένη με δύο κόμματα, το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ που ακολουθούν διάφορες μεθόδους δημαγωγίας και προβοκάτσιας για να επιτύχουν τη διάλυση. Η πρώτη μέθοδος είναι τα οικολογικά ψευτοεπιχειρήματα και η ανάγκη της προστασίας του περιβάλλοντος. Αυτή η μέθοδος εφαρμόστηκε για χρόνια στην περίπτωση των Λιπασμάτων και της ΔΕΗ στη Δραπετσώνα με το σύνθημα “Λιπάσματα, ΔΕΗ μας παίρνουν τη ζωή” όπου η δημιουργία πάρκων προβλήθηκε σαν πιο σημαντική από την επιβίωση των εργατών και την οικονομική ανάπτυξη. Τώρα εφαρμόζεται και στην Κρήτη όπου εμποδίζεται η δημιουργία εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος. Η δεύτερη μέθοδος είναι η μέθοδος των απεργιών όταν το εργοστάσιο βρίσκεται σε οικονομική κρίση. Σ’ αυτές τις απεργίες μπαίνει μπροστάρης το ψευτοΚ-

ΚΕ και τις συνεχίζει μέχρι το εργοστάσιο να κλείσει. Τέτοιες ήταν οι περιπτώσεις της Πιρέλι, του Σκαλιστήρη κ.ά. Η τρίτη μέθοδος είναι η μέθοδος της προστασίας των αρχαίων. Σε όποια περιοχή πρόκειται να εγκατασταθεί εργοστάσιο και βρίσκονται αρχαία, τότε ξεσηκώνονται παράγοντες, φορείς, η Εφορία Αρχαιοτήτων και τα κόμματα και απαιτούν να πεταχτεί στα σκουπίδια η επένδυση για να διασωθούν τα αρχαία.

Μπαίνουμε πια στην τελική ευθεία της εκλογικής μάχης. Τώρα έχουμε μπροστά μας την μάχη των υποψηφίων, του τυπώματος και της αποστολής των ψηφοδελτίων και πάνω απ’ όλα την συγκέντρωση χρημάτων για να ανταπεξέλθουμε στο εκλογικό κατέβασμα. που φτάνει στα 8000000. Όλα αυτά απαιτούν μια μαχητική, εντατική εκστρατεία κινητοποίησης όλων των φίλων της ΟΑΚΚΕ σε ένα μικρό χρονικό διάστημα ενώ ταυτόχρονα οι κατεδαφιστές της βιομηχανίας προσπαθούν να κλείσουν τα εργοστάσια στον Πειραιά μέσα στις εκλογές για να μην γίνει ζήτημα. Ουσιαστικά πρόκειται για μια πάλη σε δύο μέτωπα. Πάλη για τη συγκρότηση ενός δημοκρατικού πόλου μέσα από το δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ στις εκλογές, πάλη ενάντια στον αντιβιομηχανικό μεσαίωνα για την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων στο κέντρο της επίθεσης σήμερα των κατεδαφιστών, στον Πειραιά. Καλούμε τους φίλους μας να μας ενισχύσουν οικονομικά, να μας βοηθήσουν με κάθε τρόπο, να μας δώσουν την ευκαιρία να μιλήσουμε σε όσο πιο πολλούς ανθρώπους γίνεται, να έρθουν σε επαφή μαζί μας. Πρέπει να δυναμώσει η ΟΑΚΚΕ. Αυτός είναι ο καθοριστικός παράγοντας για την ειρήνη, τη δημοκρατία, την ανάπτυξη και την πρόοδο σ’ αυτή τη χώρα.

Αυτή η μέθοδος εφαρμόστηκε στην περίπτωση της TVX, όπου εμποδίζεται η επένδυση του χρυσού με το σύνθημα “Η γη του Αριστοτέλη, εργοστάσια δεν θέλει”.

Ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος προχώρησε εξηγώντας γιατί αυτά τα δύο κόμματα, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ, διαλύουν τη βιομηχανία με τα “κινήματα” εναντίον των εργοστασίων. Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ είχαν πάντα δεσμούς με τη Ρωσία. Ο ΣΥΝ δεν είναι τίποτα άλλο παρά η μεταμφίεση των κνιτών που έφυγαν από το ψευτοΚΚΕ. Η Ρωσία ε-

δώ και χρόνια δεν είναι σοσιαλιστική. Είναι μία δύναμη ιμπεριαλιστική που θέλει να εξαπολύσει τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο για να πάρει την πρώτη θέση στον ανταγωνισμό των μεγάλων δυνάμεων. Σύμφωνα με τη μαοϊκή ανάλυση, υπάρχουν στον κόσμο δύο υπερδυνάμεις και μία ενδιάμεση δύναμη, η Ευρώπη. Η μία υπερδύναμη, η Αμερική είναι αναπτυγμένη οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά. Η Ρωσία δεν έχει οικονομική ισχύ, αλλά έχει τεράστια στρατιωτική ισχύ και μεγάλη πολιτική ενοποίηση, αφού όλες οι πολιτικές της δυνάμεις θέλουν να πετύχουν τον ίδιο στόχο, την αναβίωση της τσαρικής αυτοκρατορίας και την κυριαρχία στην Ευρώπη. Η Ευρώπη από την άλλη είναι δυνατή οικονομικά, διασπασμένη πολιτικά και στρατιωτικά είναι ένας νάνος. Η πιο επικίνδυνη από αυτές τις δυνάμεις είναι η Ρωσία που θέλει να κυριαρχή-

διαίτερα στο Κυπριακό όπου πήρε ανοιχτά θέση υπέρ της τουρκικής επέμβασης. Η Ρωσία θέλει να μη λύνονται οι διαφορές ανάμεσα στις δύο χώρες, ώστε να μπορεί να επεμβαίνει σ’ αυτές και να εμφανίζεται σα σύμμαχος. Για να επιτύχει όμως αυτό το σκοπό χρειάζεται να εξαρτά τις δύο χώρες και να τις απομακρύνει από την Ευρώπη.

Γι’ αυτό στην Ελλάδα, θέλει να διαλύει τη βιομηχανία και την οικονομία, να υπάρχει οικονομική κρίση για να δεχτεί εύκολα ο λαός τον πόλεμο στο πλευρό της νεοτσαρικής δύναμης ενάντια στην Ευρώπη. Με ανεπτυγμένη βιομηχανία, και δυνατή οικονομία, θα μπορούσαν μόνο να δυναμώσουν οι δεσμοί της Ελλάδας με την Ευρώπη. Έτσι τα κόμματα που εκφράζουν τη ρώσικη πολιτική, δηλ. το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ, αλλά και το ΔΗΚΚΙ που τα ακολουθεί, όπως και οι αντίστοιχες κυρίαρχες ρωσόφιλες φράξιες μέσα στα μεγάλα κόμματα, δηλ. Λαλιώτης-Σημίτης στο ΠΑΣΟΚ και Καραμανλής στη Ν.Δ. επιτίθενται στη βιομηχανία και στην ανάπτυξη. Επειδή ακολουθούν τη ρώσικη πολιτική δεν κάνουν φασαρία για τις σφαγές στην Τσετσενία, ενώ είχαν χαλάσει τον κόσμο για τη νατοϊκή επέμβαση. Γι’ αυτό δεν φώναζαν όταν οι Σέρβοι έσφαζαν τους Κοσσοβάρους, αλλά μόνο όταν ο UCK άρχισε να σφάζει τους Σέρβους. Γι’ αυτό ο Σημίτης ήταν ο μόνος που στήριξε τον αντιευρωπαϊκό ναζιστή Χάιντερ.

Η αντίσταση στην κυρίαρχη αυτή πολιτική πνίγεται πάντα στη σιωπή, όπως θα γινόταν και στην περίπτωση των Λιπασμάτων αν δεν έβρισκαν τρόπους η Επιτροπή Σωτηρίας και οι εργάτες να σπάσουν αυτό το φράγμα της σιωπής. Εμφανίστηκαν στο πλευρό των εργατών άνθρωποι που αγαπάνε την πρόοδο και που είναι διατεθειμένοι να εμποδίσουν τα επόμενα κλεισίματα εργοστασίων. Αλλά για να είναι αποτελεσματική αυτή η πάλη, πρέπει να γίνουν κατανοητοί οι λόγοι της πολιτικής απομόνωσης του αγώνα των Λιπασμάτων.

Σε αυτούς τους λόγους αναφέρθηκε στη συνέχεια του λόγου του ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος, εξηγώντας κατ’ αρχήν γιατί οι βιομηχανοί αποδέχονται την πολιτική του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ, δηλ. ενός 10%.

σει με στρατιωτικά μέσα, και γι’ αυτό τον λόγο θα είναι η πηγή ενός τρίτου παγκοσμίου πολέμου. Τώρα βρίσκεται σε συμμαχία με την Κίνα, που μετά το θάνατο του Μάο έπαψε να είναι επαναστατική, το Ιράν και τελευταία με την Ινδία, σχηματίζοντας έναν επιθετικό άξονα.

Η Ρωσία ενδιαφέρεται ιδιαίτερα να εξασφαλίσει την ελεύθερη διέλευση από τα Δαρδανέλλια για να μπορεί να περάσει ο στόλος της. Γι’ αυτό εκμεταλλεύτηκε από νωρίς την αντίθεση Ελλάδας-Τουρκίας, ι-

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

“Είναι κατ’ αρχήν γεγονός ότι η βιομηχανική αστική τάξη στην Ελλάδα, ποτέ δεν είχε συνείδηση του ρόλου της. Η αστική τάξη πήγαινε πίσω από τους γραφειοκράτες, τους στρατιωτικούς, το παλάτι και τις μεγάλες ξένες δυνάμεις και κατάφερνε να ζήσει όπως μπορούσε να ζήσει. Ακριβώς εκεί πάνεται ο Σημίτης και ο Καραμανλής.

Τους λένε ότι μπορεί να φύγει το εργοστάσιό τους, αλλά θα τους εξασφαλίσουν κάποια δωράκια. Δεν θα τους αφήσουν να πάνε χαμένοι. Ποιά είναι τα δωράκια; Το πρώτο δωράκι είναι που τους ανοίγουν δρόμο στα Βαλκάνια. Έχουν εξασφαλίσει με τη βοήθεια της Ρωσίας που κάποτε διοικούσε όλα τα Βαλκάνια και που διατηρεί δεσμούς με τις γραφειοκρατικές αστικές τάξεις των υπόλοιπων βαλκανικών χωρών και της Σερβίας, τη δυνατότητα να χωθούν εκεί οι αστοί και να επενδύσουν. Μπαίνει ο Κόκκαλης και αγοράζει τηλεπικοινωνίες, μπαίνει η Πίστρεως, η Eurobank, η Εθνική, ο Βαρδινογιάννης στην Ουκρανία. Τους στέλνει η Ρωσία μέσα σε χώρες που δεν μπορείς να μπεις, εύκολα αν δεν έχεις την έγκριση της παλιάς κομματικής γραφειοκρατίας. Αυτές τις δουλειές τις κλείνουν άνθρωποι του ΣΥΝ, ο Δραγασάκης και ο Καραγκουλές. Δεν μπορείς να πας εύκολα στην Ουκρανία, πρέπει να έχεις δεσμούς με το παλιό καθεστώς, ενώ σήμερα κυριαρχούν κι εκεί οι ρωσόφιλοι.

Όπου πας, αν είσαι Έλληνας σου δίνουν τη δυνατότητα να μπεις μέσα. Οι άλλοι Ευρωπαίοι, ακόμα και οι Γερμανοί, οι Γάλλοι αποκλείονται και παίρνει ο Έλληνας τις δουλειές γιατί είναι “ορθόδοξος”.

Ταυτόχρονα δίνουν στους αστούς σα δεύτερο αντάλλαγμα πολύ φθηνά μεροκάματα. Υπάρχουν καταγγελίες ότι στη Βουλγαρία, όχι μόνο μεγάλοι, αλλά και μικροί βιομήχανοι στην παραγωγή ρούχων και παπουτσιών, απασχολούν εργάτες 14ωρα και 16ωρα με μισθούς μηδενικούς και βγάζουν τρομακτικά κέρδη σε σχέση όχι μόνο με την υπόλοιπη Ευρώπη, αλλά και με την Ελλάδα.

Αλλά το ακόμα καλύτερο δώρο που τους έδωσαν είναι ότι έσπασαν στην Ελλάδα τα εργατικά μεροκάματα. Εισάγανε, οι “δουλοκτήτες” όπως τους ονομάζουμε εμείς, εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που ψάχνουν για δουλειά, όχι με τους όρους των εργατών της χώρας όπου πάνε, αλλά με τους όρους που θα ήθελε να τους εκμεταλλευτεί αυτό το καθεστώς που αναφέρθηκε. Αφήσανε ανοιχτά σύνορα κι επιτρέψανε το σπάσιμο του μεροκάματος σε οποιονδήποτε κλάδο. Είναι δεκαπέντε χιλιάδες το μεροκάματο; Μπορεί ο Αλβανός να αρχίσει με 3.000.

Με αυτό τον τρόπο δημιουργούν μία τεράστια πτώση στο ελληνικό εργατικό μεροκάματο, και όχι μόνο γιατί παίρνουν συγκεκριμένες δουλειές οι ξένοι εργάτες που δεν κάνουν οι Έλληνες αλλά γιατί τους έδωσε αυτό το καθεστώς τη δυνατότητα να μπαίνουν στα εργοστάσια και να αποτελούν ένα μεγάλο εφεδρικό στρατό ανέργων για να πέφτει το μεροκάματο. Κατάφεραν έτσι να ρίξουν το μεροκά-

ματο στην Ελλάδα πιο κάτω από το 1/5 του ευρωπαϊκού. Έτσι έδωσαν σ’ αυτή την αστική τάξη που έχανε τα εργοστάσια, της ή που δεν μπορούσε να επενδύσει, τη δυνατότητα να έχει τρελά κέρδη με τα χαμηλά ελληνικά μεροκάματα.

Χάρη σ’ αυτή την πολιτική, η συμμορία των πέντε κομμάτων, με πυρήνα τα δύο, και συννόχους τους υπόλοιπους, ιδιαίτερα τη συμμορία Σημίτη-Λαλιώτη έχουν καταφέρει να γεννήσουν μέσα στους Έλληνες εργάτες το ρατσιστικό μίσος. Έχουν φτιάξει τη μεγάλη έχθρα ανάμεσα σ’ αυτούς που είδαν το μεροκάματο τους να πέφτει κι αυτούς που αντιμετωπίζουν την περιφρόνηση και μένουν σε γκέτο. Έχουν φτιάξει δύο εκρηκτικά αλληλομισούμενα κομμάτια μέσα στην εργατική τάξη, που θα μπορούσαν να σφαχτούν μέσα σε λίγες μέρες όταν τους το πουν. Τώρα τους λένε να μην το κάνετε γιατί θα είσατε ρατσιστές. Ο ΣΥΝ θέλει ακόμα και τώρα ανοιχτά σύνορα, μαζί με τους εξωκοινοβουλευτικούς (ΟΣΕ κ.λπ.) για να μπαίνει όποιος θέλει.

Τα σύνορα πρέπει να είναι ανοιχτά για να επικοινωνούν οι λαοί, να έρχονται οι εργάτες σε σχέσεις με όρους ίσης κατάστασης. Άνοιξαν οι Γερμανοί τα σύνορα για τους Έλληνες εργάτες, αλλά τα γερμανικά συνδικάτα δεν επέτρεψαν να πέσει το μεροκάματο. Το γερμανικό συνδικάτο οικοδόμων δέχθηκε μία πίεση πριν από τρία χρόνια από το Σοσιαλιστικό Κόμμα να αφήσει τους Τούρκους να δουλεύουν με σπασμένο μεροκάματο. Τους γονάτισαν μέσα σε δύο μέρες με μία απεργία που απείλησε να εξαπλωθεί σ’ όλη τη Γερμανία γιατί δεν ήθελαν το ρατσισμό, ήθελαν εργάτες με ίσο μεροκάματο.

Μόνο έτσι θέλουμε ανοιχτά σύνορα. Αυτοί που μπήκαν μέσα, Αλβανοί, Ρουμάνοι, Βούλγαροι έμειναν, ριζώσαν, έφτιαξαν οικογένειες. Αυτοί που λένε ότι πρέπει όλοι να φύγουν τώρα, έχουν πέσει στην παγίδα του ρατσισμού ή ακολουθούν μία ρατσιστική πολιτική που ετοιμάζουν οι ακροδεξιοί, η Χρυσή Αυγή, ο Βορίδης, για το μέλλον. Τώρα δεν ενισχύονται οι ακροδεξιοί για χάρη των μικροστών που δουλεύουν με τον Αλβανό και τον χρειάζονται. Αλλά αυτοί θα κάνουν αν χρειαστεί ένα πογκρόμ για να γίνει η δικτατορία στην Ελλάδα. Αυτοί που μπήκαν κι έχουν ριζώσει πρέπει να μείνουν, αλλά δεν πρέπει να πάρουν άλλους οι δουλοκτήτες. Πρέπει να σεβαστούμε στο μεροκάματο αυτούς που έχουν μπει, σε όλους τους κλάδους και στην αγροτική οικονομία. Όταν οι Αλβανοί υποστηρίζουν το μεροκάματό τους τρέχουν οι δουλοκτήτες στα χωριά, οι πλούσιοι και μεσαίοι αγρότες, και παίρνουν νεοφερμένους Αλβανούς για να σπάσουν τις απεργίες. Οργανώνονται οι καλοί Αλβανοί. Πρέπει να είμαστε μαζί τους.

Αυτό το είχε πει ο Μαρξ. Η Πρώτη Διεθνής στήθηκε πάνω σ’ ένα ζήτημα που τονίζει ο Μαρξ: Στήθηκε στο ότι δεν δέχθηκαν στην Αγγλία και να πάνε εργάτες από τη Γαλλία και το Βέλγιο να σπάσουν τις απεργίες που έκαναν εκεί για αυξήσεις. Ο Μαρξ είπε ότι αυτή είναι απεργοσπασία. Εδώ αυτή η απεργοσπασία πέρασε χάρη στους

εργοπατέρες του ΠΑΣΟΚ, του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΝ. Είναι μεγάλοι εγκληματίες γιατί φτιάχνουν το ρατσισμό στη χώρα. Πρέπει να σταθούμε στους κλάδους που είναι οι Αλβανοί δίπλα τους, και να ζητάμε αύξηση μαζί τους. Δεν πρέπει να ανεχθούμε το παραπέρα σπάσιμο του μεροκάματος με νεοφερμένους. Δεν είναι το ζήτημα Αλβανός ή Έλληνας. Το ζήτημα είναι ενιαίο μεροκάματο στον κλάδο ή σπασμένο.”

Επίσης ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος αναφέρθηκε στο πως το πολιτικό καθεστώς αντιπαράθετε τον αρχαίο πολιτισμό στη βιομηχανία και τα Μάρμαρα του Παρθενώνα στην Ευρώπη, τη στείρα προγονολατρεία και την ανωτερότητα του πολιτισμού στην έρευνα και στην επιστήμη, την τουριστική αξιοποίηση της ομορφιάς της φύσης στην οικονομική κρίση.

Αυτές οι εναλλακτικές λύσεις στα Βαλκάνια, στο σπασμένο μεροκάματο, στον τουρισμό που προσφέρονται στην αστική τάξη δεν θα μπορούσαν να καθιερώσουν τη κυριαρχία των ρωσόδουλων στη χώρα, αν δεν υπήρχε το ρωσικό κεφάλαιο, δηλ. ο Κόκκαλης. Ο Σημίτης ήταν δικηγόρος του Κόκκαλη, του ανθρώπου της Στάζι που τον έφερε με ρωσικά κεφάλαια η ΚGB στην Ελλάδα, για να μπορέσει να κλέψει τεχνολογία από τη Δύση και να τη μεταφέρει στην Ανατολή την εποχή που υπήρχε απαγόρευση μεταφοράς τεχνολογίας. Του επέτρεψε ο Α. Παπανδρέου να διεισδύσει και μετά βομβαρδίστηκε από παραγγελίες του ΟΤΕ. Έτσι έγινε ξαφνικά ένα τέρας στο οποίο δίνουν τα πάντα μαζί με τη μεγάλη “ομάδα του λαού” τον Ολυμπιακό. Ο Κόκκαλης θα παίξει ρόλο στον Πειραιά, και αυτός είναι ένας λόγος που ο Πειραιάς παρουσιάζει τόσο μεγάλο πολιτικό ενδιαφέρον. Ο Λαλιώτης κατεβαίνει στο Πειραιά, ενώ φτιάχνουν με τον Πατισλινάκο του ψευτοΚΚΕ δρόμο Πέτρου Κόκκαλη στο Πέραμα. Ο ΣΥΝ ποτέ δεν έχει μιλήσει για τα συμβόλαια Κόκκαλη σε Ελλάδα και Βαλκάνια. Κανένας δε μιλάει εδώ για τη Στάζι και την ΚGB. Όλη η Ευρώπη γνωρίζει για τον πράκτορα Κόκκαλη. Στη Γερμανία διατάχθηκε έρευνα για τα κεφάλαια του Κόκκαλη, αλλά με παρέμβαση του “ευρωπαϊού” Σημίτη στον Κολ. σταμάτησε αυτή η έρευνα. Έδωσε η φράξια Σημίτη-Λαλιώτη στον Κόκκαλη στηρίγματα μέσα στο τραπεζικό κεφάλαιο, τον Κωστόπουλο και τον Λάτση. Στον Κωστόπουλο έδωσε την Ιονική για να συνεργαστεί με τον Κόκκαλη. Στον Λάτση έδωσε την Εργασίας και τον αγωγό πετρελαίου από Ρωσία σε Ελλάδα. Έτσι σχηματίστηκε η νέα ολιγαρχία του ρωσικού κεφαλαίου στη χώρα Κόκκαλης-Κωστόπουλος-Λάτσης. Νέο αίμα επίσης σ’ αυτή τη συμμαχία είναι ο Μυτιληναίος που επένδυσε στη Σερβία και του έδωσαν τον Ηρακλή αποκλείοντας τη δυτική ΕΝΙΚ, ιδιοκτήτρια της Α-ΕΚ.

Το καθεστώς διαφθείρει το λαό με την ανωτερότητα στο στίβο, όπου τα μετάλλια προβάλλονται απέναντι στη βιομηχανία που κλείνει, και τη δωροδοκία των υπαλλήλων, όπου δημιουργούνται διεφθαρμένοι στρατοί επειδή τους λέ-

νε ότι πρέπει να “συμπληρώνουν” το χαμηλό μισθό τους. Παντού, στις υπηρεσίες, στους γιατρούς, στις πολεοδομίες το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ, αλλά και το ΠΑΣΟΚ υποστηρίζουν τη μικρή και τη μεγάλη διαφθορά. Αυτά είναι στοιχεία των ανατολικών καθεστώτων. Προβάλλεται το πνεύμα της πονηρίας, της απάτης απέναντι στην ανάπτυξη και στη σοβαρή υποδομή.

Γι’ αυτό σ’ αυτή τη χώρα η χειρωνακτική εργασία θεωρείται υποτιμητική και όλοι θέλουν τα παιδιά τους να γίνουν σοφοί. Μάλιστα, προωθείται ιδιαίτερα η ιδέα της εξειδίκευσης στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, στη σύγχρονη τεχνολογία. Αλλά, κρύβουν ότι οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές μπορούν να αξιοποιηθούν μόνο για να στηρίξουν μία οικονομία που έχει βάσεις.

Επειδή η ΟΑΚΚΕ είναι σε πλήρη σύγκρουση με όλα αυτά την έχουν απομόνωσει. Όμως ήρθε η ώρα της αλήθειας και φάνηκε ότι μόνο η ΟΑΚΚΕ αντιδρά πραγματικά στην καταστροφή ζητώντας ανοιχτά εργοστάσια, και στο ρατσισμό ζητώντας πολιτικά δικαιώματα για τους μετανάστες, γιατί δεν έχει προκαταλήψεις και δεν είναι παγιδευμένη στο σοβινισμό και στη λογική των “ορθόδοξων” συμμαχιών. Η ΟΑΚΚΕ είναι ενάντια στα “κινήματα” για τη διατήρηση των προνομίων των υπαλλήλων, όπως οι καθηγητές, και χτυπά βαθιά την υπαλληλική διαφθορά.

Αυτό είναι το πρόγραμμα της ΟΑΚΚΕ για μία δημοκρατική, ανεπτυγμένη βιομηχανία, ειρηνόφιλη Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη, στην ενωμένη Ευρώπη των καπιταλιστών που είναι πρόδος απέναντι στη διασπασμένη Ευρώπη των εθνικιστών, των Λεπέν και των Χάιντερ. Μόνο αν έμπαινε θέμα σοσιαλιστικής Ελλάδας, αν δηλ. η χώρα ήταν έτοιμη για την επανάσταση, θα λέγαμε “κάτω η καπιταλιστική Ευρώπη”. Αλλά σήμερα δεν υπάρχει τέτοιο θέμα.

Εμείς θέλουμε ενωμένη Ευρώπη για να γκρεμιστούν οι φασίστες και η Ρωσία που θέλει πόλεμο. Η Ρωσία απειλεί την Ευρώπη που δεν έχει πετρέλαιο και κάνει τώρα πόλεμο στην Τσετσενία για να ελέγξει τους δρόμους του πετρελαίου. Η κυβέρνηση Σημίτη θέλει η Ελλάδα να εξαρτάται από τη ρωσική ενέργεια, από το ρωσικό φυσικό αέριο και απέκλεισε τις λύσεις της Ιταλίας και του Αλγερίου που πρότεινε η Β. Παπανδρέου. Όποτε το θελήσει η Ρωσία θα κλείσει τη βάνια και η Ελλάδα θα παραδοθεί.

Στο κλείσιμο του ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος τόνισε ότι απέναντι στους ψευτοδημοκράτες, στους ψευτοπατριώτες, και στους ψευτοαριστερούς, η ΟΑΚΚΕ αποφάσισε να κάνει ένα παρατεταμένο πόλεμο. Αποφασίσαμε να κατεβούμε στις εκλογές για να δυναμώσουμε τις αντιστάσεις και να φτιάξουμε ένα δημοκρατικό πόλο στην Ελλάδα. Ακολούθησε θερμό χειροκρότημα.

Στη συνέχεια μίλησε ο σ. Γ. Νικολόπουλος, που εξήγησε ότι παρά τις λίγες δυνάμεις της ΟΑΚΚΕ και των προοδευτικών ανθρώπων που τη στηρίζουν, η ΟΑΚΚΕ μπορεί να δυναμώσει και να ανα-

πτωχθεί γιατί δεν έχει απέναντί της το λαό, αλλά κάποια κομματικά επιτελεία, και μάλιστα τους συνωμότες αυτών των κομματικών επιτελείων. Όπως στη μάχη των Λιπασμάτων όπου το επιτελείο της καταστροφής Σημίτης-Λαλιώτης χρειάστηκε να εξοντώσει τη Διαμαντοπούλου, ενώ ο Βενιζέλος αναγκάστηκε να ομολογήσει στους εργάτες ότι ο Λαλιώτης ήταν ο κατεδαφιστής. Μίλησε επίσης για τη μαχητικότητα, την αποφασιστικότητα και τη συνέπεια της οργάνωσης για 15 χρόνια, στα οποία έχει αντιμετωπίσει τον κλοιό της πολιτικής απομόνωσης, όπως τον αισθάνθηκαν και οι εργάτες των Λιπασμάτων. Το καθεστώς της σιωπής θα εφαρμοστεί και σ’ αυτές τις εκλογές, στις οποίες πιθανότατα θα δοθεί κάποιος χρόνος τηλεοπτικής προβολής μετά τα μεσάνυχτα. Αυτό το καθεστώς της σιωπής η ΟΑΚΚΕ το σπάει με την άμεση επαφή της με το εργατικό κίνημα, όπου κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει την παρουσία της. Με αυτό τον τρόπο συγκροτήθηκε ο στρατός των 188 εργατών που προσέφυγαν στα δικαστήρια σε Ελλάδα και Ευρώπη. Στο κλείσιμο του ο σ. Γ. Νικολόπουλος κάλεσε σε ενίσχυση της ΟΑΚΚΕ στην εκλογική μάχη που έρχεται κι έδωσε το στίγμα μιας νέας εποχής όπου υπάρχει στο λαό πολιτική ανησυχία και διάθεση για οργάνωση. Ο σ. Γ. Νικολόπουλος χειροκροτήθηκε επίσης θερμά.

Στη συνέχεια υπήρξαν ερωτήσεις-τοποθετήσεις από το κοινό. Πρώτος τοποθετήθηκε ένας εργάτης των Λιπασμάτων ο οποίος πα-

συνέχεια στη σελ. 3

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
 150ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
 Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Κούτελος
 Χαλκοκονδύλη 35
 5ος όροφος
 Τ.Θ. 8371
 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
 Τηλ.-Φαξ. 5232553
 Ετήσια συνδρομή: 5.000
 Εξαμηνιαία: 2.500

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΟΨΙΜΟΙ ΕΠΙΚΡΙΤΕΣ ΤΟΥ

Μετά το λεξικό Μπαμπινιώτη, ήρθε η σειρά του βιβλίου του Μίμη Ανδρουλάκη "Μν" να πάρει το δρόμο των δικαστικών απαγορεύσεων. Στην περίπτωση όμως του Μν έχουμε στην επίθεση την Εκκλησία με καταδικαστική απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, έχουμε κάψιμο του βιβλίου από "πιστούς" και κατηγορία για περιύβριση θρησκευόμενου και θρησκευτικού αρχηγού. Δηλαδή, δεν πρόκειται για μια περίπτωση λογοκρισίας όμοιας με αυτή του Μπαμπινιώτη, αλλά για μία περίπτωση σύγκρουσης των θεσμών της ελευθερίας του λόγου και της ανεξίτητης μίας σύγχρονης αστικής δημοκρατίας και του μεσαιωνικού σκοταδισμού ενός θεοκρατικού κράτους. Το ανέκδοτο της υπόθεσης είναι ότι η δικαστική απόφαση της απαγόρευσης πάρθηκε την ίδια μέρα που η Ελλάδα υπόβαλε αίτηση ένταξης στην ΟΝΕ και η είδηση έκανε το γύρο του κόσμου.

Ο Μίμης Ανδρουλάκης, ένας άνθρωπος που πολιτικά χρησιμεύει σα γέφυρα των κνιτών με το ΠΑΣΟΚ, έγραψε ένα φεμινιστικό, όπως το χαρακτηρίζει ο ίδιος βιβλίο, όπου έκρινε σκόπιμο να προβάλει ερωτικές φαντασιώσεις στα πρόσωπα της Αγίας Οικογένειας. Η θύελλα ήταν αναμενόμενη και ξέσπασε πρώτα στην πιο αντιδραστική κοινωνία της Θεσσαλονίκης όπου ονομαζόμενοι "πιστοί" έκαψαν το βιβλίο. Ο Χριστόδουλος καταδίκασε το κάψιμο και δήλωσε παράλληλα τη δυσάρεσκεια του για το βιβλίο αναφέροντας ότι "όταν μας βρίσουν τον πατέρα, κάνουμε μήνυση. Όταν μας βρίζουν τον αρχηγό της Εκκλησίας διαφερόμενοι;". Στη συνέχεια ανέλαβαν την επίθεση παραθησκευτικές οργανώσεις όπως το ΕΑΚΙΣ, και ακολούθησαν οι μηνύσεις τριών ιδιωτών που κατέληξαν σε προσωρινή απαγόρευση του βιβλίου σε επτά νομούς της Βόρειας Ελλάδας.

Οι αντιδράσεις αυτές δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της άρνησης του διαχωρισμού Εκκλησίας - κράτους, μίας άρνησης που στηρίζουν και συντηρούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο όλα τα πολιτικά κόμματα που ποτέ δεν έχουν κάνει το χωρισμό κεντρικό πολιτικό θέμα. Πετάνε απλά μισόλογα όπως ο ΣΥΝ, οπότε πρέπει να υποκριθούν τους προοδευτικούς, ενώ το ψευτοΚΚΕ έχει τη θέση ότι ο άμεσος διαχωρισμός θα φέρει διάσπαση του λαού.

Δηλώνουν τώρα έκπληκτοι και θυμωμένοι, ο Ν. Αθανασάκης εκτελώντας χρέη κυβερνητικού εκπροσώπου, στελέχη του ΠΑΣΟΚ (συμπεριλαμβανομένου του Γ. Παπανδρέου), ο ΣΥΝ, το ψευτοΚΚΕ. Που βρίσκεται λοιπόν ο αιφνιδιασμός, όταν λίγες μέρες πριν είχε περάσει μέσα στην απόλυτη σιωπή η είδηση ότι η υπουργός Εσωτερικών, Β. Παπανδρέου, διαβεβαίωσε τον Χριστόδουλο ότι δεν θα συμπεριληφθεί στις νέες ταυτότητες ο κωδικός αριθμός 666! Κάθε πρωινό στα σχολεία παρατάσσονται οι μαθητές σα θρησκευτικό τάγμα και προσεύχονται στον ορθόδοξο Θεό. Πριν από λίγους μήνες, ο αρχιεπίσκοπος έκανε παρέμβαση για να συμμετέχουν στην υπό σύσταση Επιτροπή για τις Θρησκευτικές Ελευθερίες εκπρόσωποι της Εκκλησίας, ενώ το μάθημα των Θρησκευτικών έχει ακόμα τη μορφή κατηχητικού. Ο Χριστόδουλος που γαλουχεί τη νεολαία με ρατσιστικά ανέκδοτα για τους Πόντιους και τους μαύρους, έχει δηλώσει ότι για να είσαι Έλληνας μπορείς να είσαι μόνο ορθόδοξος, ενώ χάρη στην αντίδραση της Εκκλησίας όλοι οι Έλληνες είναι αναγκασμένοι να υποβάλλονται σε δήλωση θρησκευτικών φρονημάτων στο δελτίο ταυτότητας, πρακτική που αποτελεί μοναδικό φαινόμενο στον ευρωπαϊκό χώρο. Ακόμα και στη βαρύνουσα τελετή της όρκισης του προέδρου της Δημοκρατίας, είδαμε τους παπάδες μέσα στην αίθουσα της Βουλής να ραίνουν τον Στεφανόπουλο με αγιασμό και την πλειοψηφία των παριστάμενων βουλευτών να κάνουν ευλαβικά το σταυρό του!

Όλα τα πολιτικά κόμματα διατηρούν τους δεσμούς τους με την Ορθοδοξία, όλα προωθούν τα ιδεώδη του "ελληνορθόδοξου πολιτισμού" γιατί εξυπηρετεί τα σκοτεινά σχέδια των συμμαχιών με τη νεοσαρική Ρωσία και τους σέρβους εθνοκαθαριστές.

Αξιοσημείωτο σ' αυτή την υπόθεση είναι ότι ο Χριστόδουλος ήθελε από την αρχή να κρατήσει χαμηλούς τόνους για το βιβλίο. Ο Χριστόδουλος κάνει μία επίπονη προσπάθεια εδώ και αρκετό καιρό να παρουσιάσει ένα προοδευτικό πρόσωπο της Εκκλησίας, με στόχο από τη μια να διασκεδάσει τις εντυπώσεις στην Ευρώπη για τις ιαχές του για τις "χαμένες πατρίδες" και για την "ελληνορθοδοξία", ώστε να μην αρχίσουν οι Ευρωπαίοι να φωνάζουν στην Ελλάδα για τις σχέσεις Εκκλησίας -

κράτους, και από την άλλη να κερδίσει μία νεολαία έτοιμη να σφάζει Τούρκους για τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη. Θέλει να έχει προοδευτικό προφίλ ώστε να μπορεί χωρίς πολύ θόρυβο να εξυφάνει τις δολοπλοκίες του για την αποδυνάμωση του Βαρθολομαίου και να κάνει εξωτερική πολιτική στα Βαλκάνια με κέντρο πάντα το "ορθόδοξο" τόξο. Το προοδευτικό προφίλ θα διευκολύνει επίσης τον Σημίτη να έχει πάντα καλές σχέσεις μαζί του ώστε να συνεχίσει αυτός με τη "θεάρεστη" δουλειά του σε ό,τι αφορά τη συγκρότηση του "ορθόδοξου" τόξου. Έτσι βάφτισε ένα μαύρο επίσκοπο, ενώ έβγαλε απόφαση σύμφωνα με την οποία οι πιστοί δεν πρέπει να γονατίζουν κατά τη διάρκεια της θρησκευτικής λειτουργίας.

Όμως η σκληροπυρηνική πτέρυγα της Εκκλησίας που εκφράζεται κυρίως από τον Καλλίνικο ασκούσε ασφυκτική πίεση για την υπόθεση του βιβλίου του Ανδρουλάκη. Έτσι, μετά τις μηνύσεις των ιδιωτών βγήκε η ανακοίνωση της Ιεράς Συνόδου που μιλούσε για "βλάβη" βιβλίο και δικαιολογούσε το κάψιμο σαν αντίδραση των "πιστών", ενώ ο Καλλίνικος και ο Κεφαλληνίας Σπυρίδων, ζητούσαν ακόμα σκληρότερο περιεχόμενο. Από την άλλη το προεδρείο του ΙΣΚΕ με υπόμνημα του έθεσε θέμα αφορισμού του **Ανδρουλάκη και του εκδότη Καστανιώτη (Βήμα, 9/3)**. Την ίδια περίοδο, ο μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος τοποθετήθηκε με οξύτητα ενάντια στην πολιτική του Γ. Παπανδρέου με την Τουρκία.

Παρακολουθούμε δηλαδή μέσα στην Εκκλησία μία σύγκρουση ανάλογη με αυτήν που έγινε στην πολιτική ζωή μεταξύ των σοβινιστών υπέρμαχων της Μεγάλης Ιδέας που εκφράζονται από τον Καλλίνικο, και των ρωσόφιλων υπέρμαχων της πολιτικής του "ορθόδοξου" τόξου στην Εκκλησία, που είναι διατεθειμένοι να ελιχθούν και να "εκσυγχρονιστούν" για να πετύχουν τον πολιτικό στόχο τους, που εκφράζονται από τον Χριστόδουλο. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι αντιδράσεις των κομμάτων δεν εστιάστηκαν στο πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου, και ότι ο Ανδρουλάκης μίλησε για "ολιγάριθμο ακροδεξιό παρακράτος της Εκκλησίας".

Το βιβλίο του Ανδρουλάκη, πολιτικό εκφραστή του ΣΥΝ, λειτούργησε με τρόπο καταλυτικό γι' αυτή τη σύγκρουση που υπόβοσκε στην Εκκλησία εδώ και αρκετό καιρό. Αποτέλεσε την αφορμή για να εκφραστεί με ακραία αντιδραστικό τρόπο η ομάδα Καλλίνικου, όπως ήταν αναμενόμενο, και να παραταχθεί όλο το σοσιαλφασιστικό μέτωπο εναντίον της. Αυτός είναι ο λόγος που ο Χριστόδουλος αφήνει έντεχνα τον Καλλίνικο να υπερασπίζεται την ανακοίνωση της ΔΙΣ, ενώ ο ίδιος που σε όλες τις άλλες περιπτώσεις είναι λαλίστατος, δεν έχει πει κουβέντα, αφήνοντας έτσι να εννοηθεί ότι ο ίδιος υποτάχθηκε σε μία απόφαση που δεν ήθελε. Αυτή η στάση των δύο αντιπαρτιθέμενων τάσεων μέσα στην Εκκλησία φανερώνει ένα στημένο παιχνίδι. Η επίθεση που εξαπολύεται τώρα κυρίως από την πλευρά του ΣΥΝ, και δευτερευόντως

από την πλευρά του ψευτοΚΚΕ που δεν θέλει να χαλάσει τις σχέσεις του με τους σοβινιστές, δε δίνεται σε επίπεδο αρχών, δεν χτυπάει την εκκλησιαστική αντίδραση συνολικά, αλλά μόνο ένα κομμάτι της. Πρόκειται δηλαδή για μία επιχείρηση εκκαθάρισης μέσα στην Εκκλησία. Αυτός είναι ο λόγος που στα πλαίσια αυτής της πάης δεν τίθεται κανένα ζήτημα αρχής σαν επιτακτικό, όπως ο χωρισμός και η θεσμική κατοχύρωση της ανεξίτητης, παρά προβάλλεται η γενικόλογη καταδίκη του "σκοταδισμού".

Πρέπει επίσης εδώ να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις για τον πολιτικό και λογοτεχνικό χαρακτήρα αυτού του βιβλίου. Ο Ανδρουλάκης είναι στέλεχος πρώτης γραμμής και δεν πέταξε ξαφνικά, "εν αιθρία", ένα κοτρώνι μέσα στη λίμνη. Οι αναφορές του στο βιβλίο στα πρόσωπα του Χριστού και της Παναγίας δεν εξυπηρετούν κάποια φιλοσοφική αναζήτηση, όπως ήταν η περίπτωση του "Τελευταίου Πειρασμού" του Καζαντζάκη. Κατά γενική ομολογία επίσης δεν έχουν καμία λογοτεχνική αξία. Φαίνεται ότι μπήκαν εκεί μόνο για να προκαλέσουν την αντίδραση και την όξυνση που προκάλεσαν. Φαίνεται δηλαδή ένα προμελετημένο σχέδιο. Αυτό βέβαια, καθόλου δε δικαιολογεί καψίματα, απαγορεύσεις και καταδίκες των παπάδων.

Οι δύο πτέρυγες της Εκκλησίας εκπροσωπούν έναν τέτοιο σκοταδιστικό μεσαιώνα που δεν ενδιαφέρει η σύγκρουση τους από την πλευρά της δημοκρατίας, παρά μόνο από την πλευρά των πολιτικών εξελίξεων. Μία αληθινή δημοκρατική τάση μέσα στον εκκλησιαστικό χώρο θα έπρεπε να απαιτεί ένα μόνο πράγμα, τον άμεσο διαχωρισμό και την υπεράσπιση της ανεξίτητης στη χώρα.

Αυτό που ενδιαφέρει τους δημοκράτες στην υπόθεση του Ανδρουλάκη είναι να αποτραπεί η μετατροπή της Ελλάδας σε θεοκρατικό κράτος, αλλά και να διαχωρίσουν τη θέση τους από την υποκριτική στάση του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ. Αξίζει εδώ να αναφέρουμε ένα απόσπασμα από σχετικό άρθρο του Πρετεντέρη στο *Βήμα* (6/3), με τίτλο "*Η Ελλάδα του Χομεϊνί*": "*Στην Ελλάδα καλλιεργείται έντεχνα πλέον ένα κλίμα ευσεβισμού, ηθικολογίας, εκκλησιαρχίας, παραδοσιολατρίας, κεκαλυμμένων φανατισμού και μισαλλοδοξίας, όχι επειδή αυξήθηκαν οι γραφικοί, αλλά επειδή ένα τέτοιο κλίμα λειτουργεί ιστορικά ως προάγγελος και προπομπός των μεγάλων συντηρητικών στροφών. Τα ανέκδοτα του Αρχιεπισκόπου, οι "ροζ" κασσέτες, οι εκλογικές συνεργασίες του ΚΚΕ, η δίωξη κατά του Ανδρουλάκη, οι προσκυνητές στο "Άξιον Εστί" είναι όλα εκφράσεις του ίδιου φαινομένου. Κάποιοι προσπαθούν να στριμώξουν ξανά την ελληνική κοινωνία σ' ένα ελληνοχριστιανικό καλούπι*".

Οι δημοκράτες πρέπει να αντισταθούν στην προσπάθεια εδραίωσης του "ορθόδοξου" μεσαιώνα σα συνδέσμου με τη νεοχιτλερική Ρωσία και τους αντιδραστικούς βαλκανικούς φασισμούς.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ...

συνέχεια από τη σελ. 2

ρατήρησε ότι δεν υπήρξε μαζική παρουσία των εργατών των Λιπασμάτων στην αίθουσα. Ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος απάντησε ότι οι εργάτες αισθάνονται έντονα το βρόγχο της εξάρτησης από το αντιδραστικό πολιτικό καθεστώς για να βρουν δουλειά και να αποκατασταθούν οικονομικά. Γι' αυτό τους είναι δύσκολο να κηρύξουν τον πόλεμο σε αυτό το καθεστώς. Με αυτό τον τρόπο εκβιάζοντας τους με την αποκατάσταση, ζήτησε ο Λαλιώτης από τους εργάτες να αρνηθούν την ΟΑΚΚΕ. Στη συνέχεια όμως ο Λαλιώτης αποδείχθηκε απατεώνας και τότε υπήρξε μία νέα συσπείρωση, κατάφεραν οι εργάτες να απευθυνθούν στην Ευρώπη. Μοίρασαν προκήρυξη στον Παπαστράτο χωρίς να κερδίσουν τίποτα. Οι εργάτες υποστηρίζουν την ΟΑΚΚΕ, αλλά θα πρέπει να βρουν μια δουλειά για να μπορέσουν να παλέψουν. Θα έρχονται σιγά-σιγά όλο και περισσότεροι, ιδιαίτερα αν δουν την ΟΑΚΚΕ να δυναμώνει. Τώρα συσπειρώνονται οι πρωτοπόροι.

Στη συνέχεια τοποθετήθηκε ένας φίλος, εργάτης της Ζώνης, ο οποίος προέρχεται από τις τάξεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, που έκφρασε το σεβασμό του στις θέσεις της οργάνωσης και τη συμφωνία του με κάποιες από αυτές, κι έβαλε τους προβληματισμούς του για τις θέσεις μας για τη Ρωσία, το εργατικό κίνημα και το κεφάλαιο.

Στην απάντηση του ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος ξεκαθάρισε το ζήτημα της επίδρασης της ρωσικής πολιτικής στην οικονομία, λέγοντας ότι υπάρχουν αντιστάσεις και από την αστική τάξη. Αλλά τον κυρίαρχο ρόλο στις παγκόσμιες σχέσεις τον παίζουν οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις, και στην Ελλάδα κυρίαρχος από αυτή την άποψη είναι ο ρόλος της Ρωσίας, γι' αυτό και η φιλοευρωπαϊκή αστική τάξη έχει δοκιμάσει ήττες, από τη 17Ν, από τις απεργίες του ψευτοΚΚΕ κ.λπ. Από αυτή την άποψη η αστική τάξη δεν έχει αυτονομία, εξαρτάται από τη ρωσική πολιτική.

Έπειτα μίλησε συνδικαλιστικό στέλεχος της καπνοβιομηχανίας που δήλωσε την υποστήριξη του στην Επιτροπή Σωτηρίας και κατάγγειλε την πρακτική του κλεισίματος των εργοστασίων και τις δυνάμεις που τη στηρίζουν.

Σε ερώτηση φίλου για την αποβιομηχανία στις άλλες χώρες, ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος απάντησε ότι το πρόβλημα της Ελλάδας είναι ειδικό, γιατί στις άλλες χώρες μπορεί να κλείνουν κάποια εργοστάσια, αλλά υπάρχουν πολλά άλλα που τα αναπληρώνουν, υπάρχουν βάσεις, υποδομή, αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής. Στην Ελλάδα γίνεται βομβαρδισμός. Κλείνουν τα εργοστάσια και δεν δημιουργείται τίποτα στη θέση τους, αδυνατίζει συνολικά η χώρα. Εγκαταλείπεται η έρευνα, δεν υπάρχει ενδιαφέρον για την παραγωγή.

Μίλησε έπειτα ο Κ. Βαρβεράκης, πρόεδρος του Σωματεί-

συνέχεια στη σελ. 7

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη των Ανέργων των Λιπασμάτων και της Επιτροπής Σωτηρίας που μοιράστηκε στα εργοστάσια Παπαστράτου και Κεράνη:

“Έκλεισαν τα Λιπάσματα, ετοιμάζουν το κλείσιμο του Κεράνη, της Mobil-BP, τη μεταφορά του Παπαστράτου στο Αγρίνιο κι έρχεται η σειρά των υπολοίπων εργοστασίων του Πειραιά.

Συνάδελφοι,

Θέλουμε να σας πούμε την τραγική πείρα μας για τα ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ, για να κατανοήσετε το μέλλον σας, πριν βρεθείτε στο δρόμο χωρίς δουλειά, και με ψίχουλα αποζημίωσης.

Καλλιεργούν την εντύπωση πως οι εργαζόμενοι στα Λιπάσματα έχουν αποκατασταθεί και ότι έχουν πάρει μεγάλες αποζημιώσεις. Όμως αυτά είναι ψέματα κι αρχίζουμε την αποκάλυψη τους.

Κατ' αρχήν δεν έχει αποκατασταθεί κανείς. Από τους 384 πρώην εργαζόμενους, κράτησαν μόνο λίγους στο εργοστάσιο για λίγο καιρό σε δουλειές εκκαθάρισης-διάλυσης, ένα 10% έχουν βρει από μόνοι τους δουλειά, και οι υπόλοιποι είναι στο ταμείο ανεργίας. Όσο για την αποζημίωση, πήραν όλοι γύρω στις 600.000 με 750.000 δραχμές. Για όσους πλησίαζαν τη σύνταξη, το ταμείο ανεργίας έχει κάνει μια πιο ευνοϊκή ρύθμιση για τα ένσημα, αλλά κι εδώ θα χάσει ο κάθε Λιπασματιώτης περίπου 100 με 150 χιλιάδες το μήνα, από αυτά που δικαιούται να πάρει κανονικά.

Το εργοστάσιο των Λιπασμάτων το έκλεισαν οι Σημίτης-Λαλιώτης, λέγοντας μέσω της ηγεσίας του Σωματείου το ψέμα στους εργάτες, ότι θα βρουν δουλειά σ' όλους, αρκεί να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις. Οι εργαζόμενοι το πίστεψαν, σταμάτησαν τις κινητοποιήσεις, και τότε οι κατεδαφιστές έκλεισαν το εργοστάσιο και απόλυσαν τους πάντες. Ακόμα πρέπει να καταγγείλουμε στο λαό του Πειραιά, ότι ενώ πήραν από τον ΟΑΕΔ περίπου 1,5 δις από τα προγράμματα που επιδοτεί η Ευρωπαϊκή Κοινότητα για 24 μήνες με τη ρητή υποχρέωση να απασχολήσουν τους εργαζόμενους επιπλέον 6 μήνες, δεν τήρησαν ούτε την υπογραφή τους. Οι άνεργοι των Λιπασμάτων καταδικάζουν το άδικο κλείσιμο του Εργοστασίου και ζητούν: α) βμηνο πληρωμών λόγω της επιδότησης που έπαιρνε από τον ΟΑΕΔ η εταιρεία, β) αποκατάσταση με νομοθετική ρύθμιση όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων στα Λιπασματα. **Για τους λόγους αυτούς έχουμε κάνει προσφυγή στα Ελληνικά και στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια.**

Το ίδιο σενάριο επαναλαμβάνεται τώρα αφού ετοιμάζονται να διώξουν από τον Πειραιά, Παπαστράτο, Κεράνη, Mobil-BP και ύστερα τα υπόλοιπα εργοστάσια και να ρίξουν στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους, ενώ τα υπόλοιπα κόμματα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κάνουν πλάτες στον Λαλιώτη, γιατί κανείς τους δεν θέλει πραγματικά τη βιομηχανία. Γιατί βιομηχανία σημαίνει ανάπτυξη, επιστήμη, πολιτισμό, εργατικό κίνημα.

Εμείς οι Άνεργοι των Λιπασμάτων και η Επιτροπή Σωτηρίας σας καλούμε να μην πιστέψετε τα κάλπικα μεγάλα λόγια, γιατί δεν έκαναν τίποτα για μας πριν τις εκλογές, σκεφθείτε τι θα κάνουν για σας μετά τις εκλογές.

Πάρτε την υπόθεση στα χέρια σας, αντισταθείτε και θα βρείτε συμπαράστατες τους εργάτες των άλλων εργοστασίων και το λαό του Πειραιά, που ζουν την υψηλότερη στην Ελλάδα ανεργία και την καταστροφή της ακμάζουσας στο παρελθόν βιομηχανίας.

ΟΧΙ ΑΛΛΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ-ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ”

Φίμωση του “ΑΝΤΙ” επειδή αποκάλυψε τον πράκτορα της Στάζι Κόκκαλη

Είχαμε αναφερθεί στο προηγούμενο φύλλο της *Νέας Ανατολής* στη μάχη που δίνει εδώ κι ενάμισι μήνα το περιοδικό *Αντί* με αφιέρωμα του σε τρία τεύχη, όπου αναφέρει όλα τα στοιχεία που θα μπορούσε οποιοσδήποτε κυβερνητικός ή πολιτικός υπεύθυνος των κοινοβουλευτικών κομμάτων να αντλήσει από το αρχείο της Στάζι, αν έμπαινε στον κόπο. Τα στοιχεία αυτά αναφέρονται σε όλη την πορεία του Κόκκαλη ως πράκτορα της Στάζι, από τη στρατολόγησή του ως την εγκατάστασή του στην Ελλάδα. Η σημαντικότερη αποκάλυψη είναι ότι ο Κόκκαλης **εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα, και ίδρυσε τη ναυαρχίδα του Ιντρακόμ στα πλαίσια αποστολής που του είχε ανατεθεί από τη Στάζι για τη μεταφορά δυτικής τεχνολογίας και την ταυτόχρονη οικονομική διείδυση σε μία δυτικο-ευρωπαϊκή χώρα. Δηλαδή, ο Κόκκαλης όταν ήρθε εδώ και του άνοιξε τις αγκάλες ο Α. Παπανδρέου βρισκόταν σε εντεταλμένη υπηρεσία και τα κεφάλαια του ανήκαν στον εντολέα του.**

Η σχέση αυτή δεν έπαψε ποτέ να υπάρχει. Ένας επιχειρηματίας που ξεκινά τη δραστηριότητά του σαν πράκτορας, γιγαντώνεται μόνο σαν πράκτορας και δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά. Γι' αυτό δε χρειάζεται η μαρτυρία των στοιχείων της Στάζι. Αρκεί μόνο το γεγονός ότι ο εντολέας συνεχίζει να υπάρχει με άλλη μορφή. Όλες τις μυστικές υπηρεσίες των παλαιών ανατολικών καθεστώτων τις διαδέχθηκε η μεγάλη μητέρα, η νυν FSB και πρώην KGB.

Αυτές οι αποκαλύψεις του *Αντί* δεν έγιναν πρωτοσέλιδα, δεν απασχόλησαν Τύπο, κανάλια και ραδιόφωνα, πνίγηκαν στη γενική σιωπή, όπως και κάθε πραγματική επίθεση ενάντια στο σοσιαλφασιστικό καθεστώς στη χώρα. Μία σιωπή που μοιάζει με μέθοδο ρώσικου ψυχιατρού, όπου αυτός που ωρύεται για το έγκλημα, περνάει τόσο απαρατήρητος σα να πρόκειται για ένα μανιακό που φωνάζει για κάτι που όλοι οι άλλοι θεωρούν νόμο. Η ασυλία του Κόκκαλη και η λεηλασία του κράτους από αυτόν έχει επιβληθεί σα νόμος από το ρωσόδουλο μέτωπο. Αυτή η σιωπή έγινε πρόσφατα και λογοκρισία όταν ο Πρόεδρος της ΕΡΤ Α.Ε. Παναγιώτης Παναγιώτου, αρνήθηκε να προβάλλει μέσα από την ETI και τη NET, διαφημιστικό μήνυμα του δεύτερου τεύχους του περιοδικού που περιλάμβανε το δεύτερο κομμάτι του αφιερώματος ενάντια στον Κόκκαλη, εντελώς αναιτιολόγητα. Όταν το *Αντί* κατάγγειλε αυτή την πρακτική, ο Π. Παναγιώτου, απάντησε με μια προκλητική επιστολή, όπου αναφέρει ότι το διαφημιστικό μήνυμα του *Αντί*, διάρκειας μόλις 27 δευτερολέπτων δε “χώραγε” σε καμία ώρα της τηλεοπτικής μετάδοσης των κρατικών καναλιών!!!

Σε απάντηση το *Αντί* αποκαλύπτει ότι ο Π. Παναγιώτου είχε παλαιότερα εκπομπή κάθε Σαββατοκύριακο στο ραδιοφωνικό σταθμό του Κόκκαλη FLASH, ενώ σαν πρόεδρος φρόντισε σ' ένα στημένο διαγωνισμό να προσληφθούν και οι τέσσερις δημοσιογράφοι του FLASH που υπέβαλαν αίτηση. Με λίγα λόγια ο πρόεδρος της κρατικής τηλεόρασης έχει αμαρτωλούς δεσμούς με τον Κόκκαλη, όπως όλος σχεδόν ο κρατικός μηχανισμός, με αποτέλεσμα για να προστατευτούν τα συμφέροντά του πράκτορα να εφαρμόζονται μέθοδοι λογοκρισίας!

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει αυτές τις πρακτικές και δηλώνει τη συμπάραστασή της στο *Αντί* και στη μάχη που δίνει για την αποκάλυψη του Κόκκαλη και των συνεργατών του.

Είχαμε υποσχεθεί στους αναγνώστες ότι θα αναδημοσιεύσουμε μεγάλα κομμάτια από το αφιέρωμα του *Αντί*. Δυστυχώς, λόγω της πληθώρας της ύλης αυτό δεν μπορεί να γίνει σ' αυτό το φύλλο, θα γίνει όμως στο επόμενο.

ΥΠΟΠΤΑ ΜΠΟΦΩΡ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Μποφόρ ξέσπασαν στην ελληνική ακτοπλοΐα και όπως σε κάθε μεγάλη αναταραχή που συμβαίνει σε αυτή τη χώρα, δεν μπορεί παρά πίσω της να κρύβονται άνθρωποι που έχουν δεσμούς με το ρωσόδουλο μπλοκ εξουσίας στη χώρα.

Εδώ και ενάμιση χρόνο περίπου η ναυτιλιακή εταιρεία Μινωϊκές Γραμμές έχει επιδοθεί σε ένα όργιο εξαγορών πλοίων και συγχωνεύσεων ναυτιλιακών εταιρειών. Η αρχή έγινε με τα ιπτάμενα δελφίνια Ceres-ρώσικης κατασκευής και προέλευσης- ιδιοκτησίας του εφοπλιστή Λιβανού, ιδρύοντας έτσι την Minoan Flying Dolphin (MFD) που έμελε να γίνει μονοπώλιο στις ελληνικές θάλασσες. Έτσι σήμερα συνολικά η MFD έχει 84 καράβια και είναι ο μοναδικός μαζί με την ANEK (εταιρεία με κύριο μέτοχο το Σ Βαρδινογιάννη που έχει το 20%) πλοιοκτήτης του Αιγαίου. Η MFD έχει την αποκλειστικότητα σε όλες σχεδόν τις γραμμές του Αιγαίου (Βόρειο Αιγαίο, Σποράδες, Κυκλάδες, Αργοσαρωνικός, Δωδεκάνησα) εκτός από αυτή των Χανίων. Η μονοπωλιακή αυτή άνδρωση της MFD που σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες θα επέσυρε σειρές ατελείωτες ερευνών, εδώ έγινε χωρίς καμιά ενέργεια από τις αρχές και την κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα όλες αυτές πρέπει να είχαν την έγκριση Σημίτη αφού για την πραγματοποίησή τους απαιτείται η έγκριση της του υπουργείου Οικονομικών.

Όπως είναι φυσικό το άλλο κομμάτι του εφοπλισμού αντέδρασε. Και μάλιστα αντέδρασε το κομμάτι εκείνο που έχει δεμένα τα συμφέροντά του με την Δύση και την Ευρώπη. Πρόκειται για τις Επιχειρήσεις Αττικής του Παναγόπουλου και το Στρίντζη. Ο τελευταίος μάλιστα που είναι και κατά του καμποτάζ, άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου και έφερε το θέμα στην επιφάνεια με την παραίτησή του από το ΔΣ της Ένωσης Ακτοπλοίων Εφοπλιστών και βάζοντας ζήτημα για το μονοπωλιακό χαρακτήρα της MFD. Μαζί σε αυτή την κόντρα είναι και η ANEK της οποίας η MFD πλεύρισε το “συνεταίρο” της ΝΕΛ, των γραμμών Χίου-Μυτιλήνης.

Έτσι έχουν σχηματιστεί τα δύο μπλοκ των εφοπλιστών στο Αιγαίο που ναυμαχούν. Από την άλλη μεριά και λίγο πριν το θέμα έρθει στην επιφάνεια, ο διευθύνων σύμβουλος της MFD Π. Σφηνιάς απαντώντας σε σχετική ερώτηση δημοσιογράφου είπε ότι η MFD δεν πρόκειται να μπει στην “Θρύλος ΑΕ”, ιδιοκτησίας Κόκκαλη, αλλά ότι ο Κόκκαλης αγόρασε ένα πακέτο μετοχών της MFD.

Όλα αυτά τα στοιχεία μας κάνουν να πιστεύουμε ότι κάτι βρώμικο υπάρχει πίσω από όλα αυτά. Η γιγάντωση της MFD κόντρα με τα άλλα τμήματα του εφοπλισμού που έχουν δεσμούς με τη Δύση, δείχνει ότι και πάλι πίσω από όλα αυτά πρέπει να υπάρχει φιλορώσικος δάκτυλος. Η ίδια η συμμετοχή του Κόκκαλη στην MFD λειπολλά.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΤΑ “ΕΡΓΑ” ΛΑΛΙΩΤΗ

Ο αρχικατεδαφιστής Λαλιώτης σ' αυτήν την προεκλογική περίοδο, αλλά και πριν από αυτήν, έχει επιδοθεί σε ένα όργιο διαφήμισης των έργων που δήθεν έχει επιτελέσει το υπουργείο του. Ο Λαλιώτης βέβαια δεν λέει λέξη για τα εργοστάσια που έχει κλείσει ή που ετοιμάζεται να κλείσει στον Πειραιά ή σε άλλα μέρη της χώρας.

Τα μεγάλα έργα όχι μόνο προχωρούν αργά, πολύ αργά, αλλά είναι γεμάτα κακοτεχνίες και διάφορες άλλες παρανομιές. Αυτές είναι τόσες πολλές που προκάλεσαν την παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι κακοτεχνίες και οι υπερβάσεις των έργων εντοπίστηκαν από τον έλεγχο του ανεξάρτητου συμβούλου ελέγχου ποιότητας (ΕΣΠΕΛ) των συγχρηματοδοτούμενων έργων.

Ο κοινοτικός επίτροπος περιφερειακής ανάπτυξης Μπερνιέ διαπιστώνει σε έκθεσή του σχετικά με τους ελέγχους ποιότητας των έργων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ότι “τα περισσότερα έργα δεν ανταποκρίνονται στις κυβερνητικές εξαγγελίες, παρουσιάζουν σοβαρές ελλείψεις, κακοτεχνίες και προβλήματα ασφάλειας, ενώ το μέγεθος της ανευθυνότητας, της προχειρότητας και του εύκολου κέρδους των αρμόδιων είναι εντυπωσιακό”

(*Ελεύθερος Τύπος*, 2/3). Οι φάκελοι των 16 έργων που ελέγχθηκαν θα αποσταλούν στον εισαγγελέα για να αποδοθεί ποινικές ευθύνες στους αρμόδιους του ΥΠΕΧΩΔΕ, των περιφερειακών διεθύνσεων του υπουργείου και στους υπεύθυνους εργολάβους για τις εγκληματικές τους κακοτεχνίες στα 16 μεγάλα δημόσια έργα ανάμεσα στα οποία είναι και το τμήμα ΠΑΘΕ/ Κόρινθος-Υλίκη. Παράλληλα ο ίδιος φάκελος θα αποσταλεί και στη γενική γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ενώ είναι ανοιχτό το ενδεχόμενο εκτός από τη διακοπή της χρηματοδότησης για την ολοκλήρωση των έργων, η Ε.Ε να ζητήσει και την επιστροφή των κονδυλίων που διατέθηκαν σε αυτά τα έργα (στο ίδιο).

Έτσι ο Λαλιώτης εκτός από σαμποταριστής γίνεται κι επικίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια αφού αυτός και το υπουργείο του έχει την πολιτική ευθύνη για την σωστή κατασκευή των έργων.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ Ο Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο το δεύτερο μέρος της μελέτης για το χαρακτήρα και τη δράση του Ιωάννη Καποδίστρια που αφορά την περίοδο που ήταν κυβερνήτης της Ελλάδας:

Το Γενάρη του 1828, με την έγκριση του τσάρου Νικόλαου και την οικονομική του ενίσχυση, ο Ιωάννης Καποδίστριας φτάνει στην Ελλάδα για να κυβερνήσει. Μεγάλη ευθύνη φέρουν εδώ, οι ηλίθιοι ευρωπαίοι αστοί, που με τη στενή οικονομίστικη λογική τους έπαιξαν για άλλη μια φορά το ρώσικο παιχνίδι. Όταν οι νησιώτες πλοιοκτήτες που αντιδρούσαν στην επιβολή του Καποδίστρια κατέφυγαν στο άγγλο ναύαρχο Χάμιλτον, εκείνος "βλέποντας πως η Ελλάδα απειλούνταν από καταστροφή, οπότε οι συμπατριώτες του θα έχαναν τα δάνεια, απάντησε: "Προσκαλέσατε τον Καποδίστρια γιατί αν δε βάλετε έναν να σας κυβερνά είστε χαμένοι" ("Μεγάλη Ιστορία της Ελλάδας", Χ, Γ. Κορδάτος, σελ. 539-540).

Ακόμα και οι πιο φανατικοί απολογητές του ρώσου πράκτορα, με εξαίρεση την αντιδραστική Κούκκου, παραδέχονται πως ο κόμης κυβέρνησε με τρόπο δεσποτικό. Η Ανίτα Πρασά προβάλλει σα δικαιολογία γι' αυτό, τα προβλήματα της χώρας που χρειάζονταν γρήγορα αντιμετώπιση, την αντίδραση των ισχυρών κοινωνικών ομάδων από τη φιλολαϊκή πολιτική του, καθώς και αυτή των μεγάλων δυνάμεων. Όμως, ο Καποδίστριας δεν προσπάθησε να εφαρμόσει κανέναν αστικό μετασχηματισμό, ούτε στην οικονομική βάση, ούτε στο εποικοδόμημα, παρ' όλη την πίεση που δέχτηκε από τη Δυτική Ευρώπη για να το κάνει.

Η πρώτη του ενέργεια σαν κυβερνήτης, ήταν να καταλύσει το έτσι κι αλλιώς ανίσχυρο Σύνταγμα και να διαλύσει την Εθνοσυνέλευση, ένα όργανο-ρεκλάμα για το κέρδιμα της πανευρωπαϊκής φιλελεύθερης υποστήριξης. Αλλά αντί να προκηρύξει γενικές εκλογές για τη σύσταση νέας Εθνοσυνέλευσης, διόρισε μια 27μελη επιτροπή δικών του ανθρώπων με καθαρά συμβουλευτικό ρόλο, το Πανελλήνιο, παίρνοντας όλη την εξουσία στα χέρια του. Αυτή η επιτροπή είχε δικαίωμα να εκφέρει γνώμη μόνο για τα ζητήματα που δεν είχαν καθαρά διοικητικό χαρακτήρα, και ήταν υποχρεωμένη να στέλνει ημερήσια αναφορά στον κυβερνήτη. Στα 1829, ο Καποδίστριας υποχρεώθηκε από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις, κυρίως την Αγγλία, αλλά και από την αντιπολίτευση που σχηματίστηκε στους κόλπους του Πανελληνίου, να επανιδρύσει Εθνοσυνέλευση. Και να πως το έκανε: Έσπευσε να αυξήσει τα μέλη του Πανελληνίου, έτσι ώστε να έχει τον απόλυτο έλεγχο και προκήρυξε εκλογές. Οι "εκλογές" έγιναν μέσα σε κλίμα νοθείας και τρομοκρατίας με εκλογική επιτροπή διορισμένη από τον ίδιο και τους κρατικούς υπαλλήλους "να παίρνουν από τους βουλευτές πριν τους ψηφίσουν, έγγραφο δήλωση ότι θα ήταν όργανα του κυβερνήτη" (Κορδάτος στο ίδιο, σελ. 633). Το αποτέλεσμα ήταν η δημιουργία μιας καποδιστριακής Συνέλευσης η οποία αφού ενέκρινε τις ενέργειες του κυβερνήτη και κατοχύρωσε την απόλυτη εξουσία του αυτοδιαλύθηκε. Ο Καποδίστριας εμφανίστηκε μπροστά σε αυτή τη Συνέλευση φορώντας τη ρώσικη στολή. Το Πανελλήνιο αντικαταστάθηκε από μία 27μελης Γερουσία που ουσιαστικά πάλι τη διόριζε ο κόμης. Άλλαξε ο Μανωλιός κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς, δηλαδή.

Όσο εμφανής ήταν η συγκέντρωση της νομοθετικής κι εκτελεστικής εξουσίας στα χέρια αυτού του ασήμαντου τσαρίσκου, άλλο τόσο εμφανής ήταν η τέλεια κυριαρχία του πάνω στη δικαιοσύνη. Ο Φίνλεϋ γράφει πολύ εύστοχα: "Μια εξήγηση υπάρχει για την αδιαφορία του Καποδίστρια να ιδρύσει νόμιμα δικαστήρια: Ο έρωτας που έτρεφε για την απόλυτη εξουσία. Λίγο καιρό μετά τη άφιξή του, διόρισε μερικούς δικαστές και ίδρυσε μερικά καλύτερα δικαστήρια ικανά να δικάζουν μικροϋποθέσεις. Νόμιμα δικαστήρια δεν ιδρύθηκαν. Οι έκτακτοι επίτροποι του (σ.σ. οι έπαρχοι) είχαν ιδιαίτερες, πολύ πλατιές δικαιοδοσίες" (Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, εκδόσεις αφών Τολιδή, II, σελ. 212). Έπρεπε να περάσουν δύομισι χρόνια για να συνταχθεί δικαστικός κώδικας, μα κι εκείνος ήταν επικίνδυνα αναχρονιστικός. Ο κώδικας "ήταν αντικαθρέφτισμα των φεουδαρχικών και θεοκρατικών αντιλήψεων του Μεσαίωνα. Εξόν από τις άλλες βάρβαρες ποινές που θέσπιζε, αναγνώριζε τον αφορισμό για ποινή" (Κορδάτος, σελ. 605). Ο Καποδίστριας κατοχύρωσε την κυριαρχία του πάνω στη δικαιοσύνη μέσω του αρχηγού της Αστυνομίας Γενατά, με διατάξεις

που όριζαν την επικράτηση της ανακριτικής αρχής (δηλ. της αστυνομικής έρευνας) έναντι της συζητητικής αρχής (δηλ. της αποδεικτικής δικαστικής διαδικασίας), τη χορήγηση δικαιώματος ψήφου μόνο στους διορισμένους από τον τσαρίσκο δικαστές, την ενίσχυση της δικαιοδοσίας των αστυνόμων κλπ.

Ο Καποδίστριας επέβαλε αστυνομικό κράτος και ίδρυσε έκτακτα δικαστήρια για τα πολιτικά αδικήματα που δεν είχαν συγκεκριμένους κανόνες. Οι δικαστές μπορούσαν ανά πάσα στιγμή να παυθούν, ενώ οι κατηγορούμενοι δεν είχαν δικαίωμα έφεσης. Όσοι χαιρετίζουν την πρωτοβουλία του για τη δημιουργία οργανωμένου δικαστικού συστήματος, που σε κάθε περίπτωση έγινε ύστερα από πολιτική πίεση, επικαλούνται απλά το γεγονός ότι η αντιδραστική, τσαροκίνητη εξέγερση στην Ελλάδα δεν επέτρεψε ως τότε την ίδρυση αστικών δικαστηρίων, αφήνοντας τις κοινότητες και τον κλήρο να δικάζουν αυτές τις υποθέσεις.

Εκτός από την πλήρη έλλειψη του διαχωρισμού μεταξύ εκτελεστικής, δικαστικής και νομοθετικής εξουσίας που χαρακτηρίζει το αστικό κράτος, η διακυβέρνηση του Καποδίστρια διέλυσε τις ελπίδες του λαού για τη δημιουργία οργανωμένου συγκεντρωτικού κρατικού μηχανισμού. Οι πραγματικές αστικές επαναστάσεις δημιουργούν νέους θεσμούς που ισχύουν σ' όλη την επικράτεια του εθνικού πλέον κράτους όπως είναι π.χ. το Σύνταγμα. Μ' αυτόν τον τρόπο σπάνε οι τοπικοί φραγμοί που βάζει η φεουδαρχία στην ανάπτυξη του εμπορίου, της βιοτεχνίας κι εν γένει της οικονομικής και παραγωγικής δραστηριότητας της αστικής τάξης. Ο Καποδίστριας διαίωνε τον τοπικισμό του '21 και τοποθέτησε έκτακτους επιτρόπους σε κάθε επαρχία δίνοντας τους εκτεταμένες αρμοδιότητες. Αυτοί οι σατραπίσκοι, ευνοούμενοι του τύραννου, καταπίεζαν αδίστακτα το λαό κι απομυζούσαν το κρατικό ταμείο. Ο Βιάρος, αδελφός του Ιωάννη Καποδίστρια, τοποθετήθηκε έκτακτος επίτροπος Δυτικών Σποράδων. Αυτό το υποκείμενο "διατύπωσε την απαίτηση", γράφει ο Φίνλεϋ, "να πάρει στα χέρια του τη νομοθετική, τη δικαστική και την εκτελεστική εξουσία της επαρχίας του, και αυτές τις ηγεμονικές εξουσίες τις ασκούσε με τρόπο αρκετά αλλόκοτο (II, σελ. 205). Όριζε τον τόκο, δήμευε τη γη, φυλάκιζε τους δυσσαρεστημένους από τη διακυβέρνησή του πολίτες, επέβαλε φόρους οπότε χρειαζόταν χρήματα, παρακολουθούσε την ιδιωτική αλληλογραφία κ.ά. Ο Καποδίστριας κατέλυσε τους κοινοτικούς θεσμούς όχι για να οργανώσει συγκεντρωτικό κρατικό μηχανισμό, αλλά για να περιορίσει την εξουσία των προεστών και να κατοχυρώσει εκείνη των ρωσόδουλων οπλαρχηγών του Μοριά, που ήδη λεηλατούσαν την ύπαιθρο.

Ενίσχυσε μάλιστα την κρατική γραφειοκρατία, το νεποτισμό, και την αστυνομοκρατία. Ιδιαίτερα μετά την πολιτική εξουδετέρωση του πρίγκιπα Λεοπόλδου που αποτελούσε την εναλλακτική λύση εξουσίας στον Καποδίστρια, δόθηκαν στην αστυνομία περισσότερες εξουσίες. Οι υπάλληλοι που τον υποστήριξαν απολύθηκαν. Η χώρα είχε γεμίσει από χαφιέδες και μπράβους. Μετά τη γαλλική αστική επανάσταση του 1830 και την πολωνική επανάσταση που αναπτέρωσαν το ηθικό της αντιπολίτευσης και δυσχέραναν την πολιτική του τσάρου, ο Καποδίστριας, βλέποντας πως κινδύνευε, έγινε ακόμα πιο τυραννικός. "Γίνονταν συλλήψεις χωρίς να έχουν εκδοθεί νόμιμα εντάλματα. Όσοι βρίσκονταν σε υψηλά αξιώματα, χρησιμοποιούσαν χαφιέδες και σπιούνους". Ο άλλος αδελφός του Καποδίστρια, ο "αρχιστράτηγος" Αυγουστίνος, "σχημάτισε μια σωματοφυλακή από προσωπικούς του οπαδούς, που είχαν όχι μόνο καλύτερες στολές, αλλά και καλύτερες αμοιβές από τους υπόλοιπους άνδρες του στρατού" (Φίνλεϋ, II, σελ. 223). Ο χαφιεδισμός επεκτεινόταν ακόμη και στην εκπαίδευση. "Παρά των διδασκάλων απητούντο τότε πληροφορίες περί των πολιτικών φρονημάτων των μαθητών και παρά των μαθητών περί των πολιτικών φρονημάτων των γονέων τους..." γράφει ο Τιμψ. Ο Τύπος φιμώθηκε και περιορίστηκε όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και έξω από την ελληνική επικράτεια! "Στον "Ταχυδρόμο" της Σμύρνης είχαν δημοσιευθεί τα διατάγματα του που συνοδεύτηκαν από αυστηρά σχόλια, καθώς και θαρραλέες επικρίσεις για τα μέτρα που εφάρμοζε. Φρόντισε να μεσολαβήσει ο ρώσος πρεσβευτής στην Κωνσταντινούπολη, που πέτυχε από την Οθωμανική κυβέρνηση μια διαταγή προς τον εκ-

δότη του "Ταχυδρόμου" να σταματήσει τις επικρίσεις για τη συμπεριφορά του Προέδρου της Ελλάδας" (Φίνλεϋ, II, σελ. 225). Το απόρρητο της αλληλογραφίας παραβιαζόταν συστηματικά. Ο αντισημίτης δικτάτορας "μισούσε τους τέκτονες-καρμπονάρους, καθώς και όσους ήταν οργανωμένοι σε μυστικές εταιρείες που εκείνο τον καιρό οι πιο πολλές στρέφονταν ειδικά κατά του μοναρχισμού και κατά του δεσποτισμού γενικά". Τον Ιούλη του 1828 τις απαγόρευσε. Πολλοί προοδευτικοί άνθρωποι φυλακίστηκαν ή εξορίστηκαν, χωρίς δικαστική απόφαση παρά μονάχα με διαταγές της αστυνομίας, έτσι όπως γινόταν στην τσαρική Ρωσία.

Ο Καποδίστριας οργάνωσε το κράτος κατά τα απολυταρχικά τσαρικά πρότυπα. Το εκπαιδευτικό του σύστημα δεν θα μπορούσε λοιπόν να αποτελεί εξαίρεση. Ο ρώσος πράκτορας προχώρησε στην εκπαιδευτική του πολιτική, ακολουθώντας τις υποδείξεις του στενού του φίλου και ρώσου διπλωμάτη Αλέξανδρου Στούρτζα. Η "παιδεία" εξυπηρετούσε τις ανάγκες της τσαρικής φεουδαρχίας και, συνακόλουθα, της κρατικής γραφειοκρατίας και της σκοταδιστικής ορθόδοξης εκκλησίας.

Ο Φίνλεϋ περιγράφει αρκετά παραστατικά την ανοργανωσιά που επικρατούσε στην εκπαίδευση: "Στην Αίγινα έκτισε ένα τεράστιο ορφανοτροφείο. Το γέμισε με τα παιδιά που ελευθερώθηκαν από τη σκλαβιά, και γύρισαν από την Αίγυπτο... Η εσωτερική διοίκηση του ιδρύματος ήταν τόσο κακή που δεν πρόκοψε. Ο Πρόεδρος έδωσε διαταγή να χτισθούν πολλά σχολεία σε διάφορα μέρη της Ελλάδας. Τόση λίγη φροντίδα, όμως, εκδήλωσε για το σκοπό αυτό, που, πολύ σύντομα, πολλά από αυτά έγιναν στρατώνες. Μέσα στις πόλεις, δεν πάρθηκε καμία μέριμνα από τη μεριά της κυβέρνησης, για βελτίωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Συχνά, οι διοικητές, που ο ίδιος ο Πρόεδρος είχε διορίσει, δεν επέτρεψαν στους δασκάλους τη δημιουργία των ιδιωτικών σχολείων. Καμιά επίσης μέριμνα για την εκπαίδευση του κλήρου. Τέτοια ήταν η αμορφωσιά των παπάδων, που η άγνοια τους ήταν ντροπή για την ορθόδοξη εκκλησία και αφορμή για την ανάπτυξη της εθνικής διαφθοράς". Ενώ η καλλιέργεια των θετικών επιστημών περιήλθε σε δεύτερη μοίρα, ευνοήθηκε η παραγωγή ατόμων ικανών να στελεχώσουν την υπερδιογκωμένη κρατική γραφειοκρατία, το στρατό και την εκκλησία. Τα χειροτεχνικά σχολεία με πρακτικό προσανατολισμό λειτουργούσαν ξεχωριστά από τα θεωρητικά σχολεία της στοιχειώδους εκπαίδευσης. Στο δευτεροβάθμιο σχολείο της Αίγινας, η μόνη θετική επιστήμη που διδασκόταν ήταν τα μαθηματικά. Την ίδια στιγμή ιδρύθηκαν ανώτερο πολεμικό και εκκλησιαστικό σχολείο. Ο Καποδίστριας είχε δηλώσει στη συνέλευση πως σκόπευε να ιδρύσει ανώτερα σχολεία "για όσους θα ακολουθούσαν το εκκλησιαστικό στάδιο, για όσους θα γίνονταν κρατικοί λειτουργοί, και για όσους θα "διέτρεχον το στάδιον των επιστημών (σ.σ. μόνο αυτό δεν έκανε), των τεχνών και της φιλολογίας" ("Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, XII, σελ. 590). Η ορθοδοξία συνέχισε να ηγεμονεύει την εκπαίδευση. Απόδειξη είναι η ίδρυση του υπουργείου "επί των Εκκλησιαστικών και της Δημόσιας Εκπαίδευσως". Προς χάριν του ορθόδοξου δογματισμού, ο κυβερνήτης αντιδρούσε στο εκπαιδευτικό έργο των "αιρετικών" δυτικών μισιονάριων, οι οποίοι ίδρυσαν σχολείο και συνέβαλαν, με τις ελάχιστες έστω γνώσεις τους, στη μόρφωση των κοριτσιών. Ο Καποδίστριας ήταν υπέρμαχος της λεγόμενης ηθικής και φιλολογικής μόρφωσης. Όμως κι αυτή ήταν κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του διεφθαρμένου καθεστώτος. "Στ' ανώτερα σχολεία απαγόρευσε τη διδασκαλία του "Γοργία" του Πλάτωνα, επειδή στο διάλογο αυτό διδάσκεται "ότι το αδικείν είναι χείρον του αδικείσθαι", ενώ ο ίδιος προέτρεπε κι επέβαλε τη διδασκαλία της "Απολογίας του Σωκράτους" για να προπαγανδίζει έμμεσα την απόλυτη υποταγή στους νόμους και στους διοικούντες" (Κορδάτος, Χ, σελ. 608). Οι μαθητές μάθαιναν πως να παρακολουθούν και να καταδίδουν τους γονείς τους.

Αλλά και στην οργάνωση του στρατού, η κατάσταση δεν ήταν καλύτερη. Το '21 δεν δημιούργησε εθνικό στρατό, αλλά συμμορίες ένοπλων ζωοκλεφτών και πρώην αστυνόμων του οθωμανικού κράτους που συγκέντρωναν γύρω τους προσωπικούς οπαδούς. Οι συμμορίες αυτές απόκτησαν την απόλυτη κυριαρχία των περιοχών που έλεγχαν κι έγιναν ο φόβος και ο τρόμος των χωρικών. Οι οπλαρχηγοί λήστευαν τους αγρότες, και παράλληλα έκλεβαν την επιμελητεία της ανίσχυρης ψευτοκυβέρνησης, δηλώνοντας πολλαπλάσιους άντρες από αυτούς που πραγματικά διέθεταν. Ο Καποδίστριας διαίωνε αυτή την

συνέχεια πίσω

κατάσταση δίνοντας, κατ' αρχήν, στους οπλαρχηγούς της εύνοιας του, σημαντικά προνόμια. "Πολλοί οπαδοί του στο Μοριά διασαρεστήθηκαν μαζί του γιατί άφησε τον Κολοκοτρώνη να σχηματίσει σώμα ενόπλων που αποτελείτο από προσωπικούς ακολούθους του, όπως ακριβώς είχε συμβεί στις χειρότερες μέρες της επαναστάσεως, και να εισπράττει το φόρο των κτηνών" (Φίνλεϋ, ΙΙ, 226). Συγκροτήθηκε μικρό τακτικό σώμα στρατού, μα η οργάνωσή του αμελήθηκε. Δεν υπήρξε κανένα συγκεκριμένο σχέδιο στρατιωτικών κανονισμών. Με τη μέθοδο της μη καταβολής των μισθών στους στρατιώτες, ο Καποδίστριας πέτυχε να διώξει τον ανεπιθύμητο στρατηγό Φαβιέρο, να διαλύσει τη στρατιά του, και να κηρύξει επιστράτευση. Έτσι απόσπασε πολλούς αγρότες από τη γη όπου δούλευαν με αποτέλεσμα να χυπηθεί η αγροτική παραγωγή. Επιπλέον, δεν φρόντισε να αποσυμφορήσει το στρατό από τους πολυάριθμους αξιωματικούς. Ο Φίνλεϋ εξηγεί: "Αν ο Καποδίστριας... τοποθετούσε σε εθνικές γαίες τους υπεράριθμους αξιωματικούς που επιθυμούσαν να γίνουν αγρότες, θα μπορούσε να είχε ξεχαρβαλώσει το σύστημα ενοικιάσεως στους στρατιωτικούς των δημοσίων προσόδων της χώρας, σύστημα που είχαν επιβάλλει οι καπεταναίοι..." (ΙΙ, σελ. 198).

Η καποδιστριακή εξουσία κληρονόμησε και δυνάμωσε την κρίση στις κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες που έφερε η εξέγερση των Ελλήνων. Η πρόωγη και καθοδηγούμενη από την τσαρική Ρωσία εξέγερση χτύπησε συθέμελα τις παραγωγικές δυνάμεις, και ταυτόχρονα επέφερε τεράστια οπισθοδρόμηση στις παραγωγικές σχέσεις. Κατά τις παραμονές της, το εμπόριο κι η βιοτεχνική παραγωγή σημείωναν σχετική ευημερία. Το χριστιανικό στοιχείο απολάμβανε οικονομικές, θρησκευτικές, οργανωτικές και άλλες ελευθερίες. Ειδικά σ' ορισμένα νησιά που αργότερα εξεγέρθηκαν, "η σουλτανική εξουσία είχε επιβάλει πολύ ελαφριά φορολογία... και τους είχε παραχωρηθεί το δικαίωμα να ρυθμίζουν τα εσωτερικά τους ζητήματα σαν ανεξάρτητες δημοκρατίες. Είχαν επίσης λιγότερους περιορισμούς στις ατομικές ελευθερίες, όπως και στη διεξαγωγή του εμπορίου, από τα περισσότερα χριστιανικά κράτη" (Φίνλεϋ, Ι, σελ. 230).

Η οθωμανική κατάκτηση κατάργησε την έγγαιο δουλοπαροικία κι οι "χριστιανοί καλλιεργητές της γης στην Τουρκία είχαν στην κυριότητά τους μεγαλύτερο ποσοστό από το προϊόν του μόχθου τους, σε σχέση με τους χριστιανούς αγρότες της Πολωνίας και της Ουγγαρίας" (σελ. 30), όπως και μεγαλύτερη ελευθερία λόγου.

Η εξέγερση κατέστρεψε κάθε παραγωγική δραστηριότητα. Η αγροτική και βιοτεχνική παραγωγή μηδενίστηκαν, το εμπόριο και η ναυτιλία σταμάτησαν, οι ναυτικοί επιδόθηκαν στην πειρατεία, ενώ άνηξε το δουλεμπόριο των Τούρκων που δεν κατόρθωσαν να εκκαθαρίσουν οι "οπαδοί της ελευθερίας και της ισότητας". Οι οπλαρχηγοί λεηλατούσαν τα χωριά, σκότωναν κι έκλεβαν ολόκληρη τη σοδειά, αναγκάζοντας τους χωρικούς ή να οργανώσουν την αυτοάμυνά τους ή να καταφύγουν στα οθωμανικά εδάφη. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι έλληνες αγρότες βοήθησαν λίγο-πολύ τον οθωμανικό στρατό στην προσπάθειά του να καταστείλει την εξέγερση. Τα χρήματα των αγγλικών δανείων κατασπαταλήθηκαν από τους οπλαρχηγούς, τους προεστούς και τους υπεράριθμους ακολούθους τους. Η πείνα θέριζε.

Ο ρόλος της καποδιστριακής εξουσίας ήταν καταλυτικός στην παραπέρα διάλυση και καταστροφή. Όπως γράφει ο Φίνλεϋ: "Η βασική πηγή των προσόδων της Ελλάδας ήταν η δεκάτη της ετήσιας συγκομιδής όλων των καλλιεργημένων εκτάσεων κι ένα ενοίκιο επιπλέον, δεκαπέντε τοις εκατό, σε όλες τις τουρκικές περιουσίες που είχαν θεωρηθεί εθνικές. Το οθωμανικό σύστημα της επινοικιάσεως των φόρων συνεχίστηκε. Επίσης, συνεχίστηκε και το σύστημα που επικρατούσε την εποχή της επανάστασης, η εκμίσθωση δηλαδή μεγάλων εκτάσεων σε προεστούς και οπλαρχηγούς... Ο Καποδίστριας δεν έβαλε κανένα φραγμό στις καταχρήσεις των υπενοικιαστών της δεκάτης... Έδειχνε ξεχωριστή εύνοια στους καπεταναίους που τους πίστευε σα θερμούς προσωπικούς οπαδούς του κι ενίσχυσε το κύρος τους δίνοντας τους τη δυνατότητα να ενοικιάζονταν τους φόρους μεγάλων περιφερειών. Από αυτά που εισέπρατταν, σα φοροεισπράκτορες, μπορούσαν να διατηρούν σώματα ενόπλων αρκετά μεγάλα" (ΙΙ, 207-8). Αυτό ήταν το κύριο κοινωνικό στήριγμα του κυβερνήτη. Έγιναν επίσης προσφορές εθνικών γαιών σε ρώσους φεουδάρχες. Τα χρήματα του κρατικού ταμείου έτρεφαν το καρκίνωμα της γραφειοκρατίας σε τέτοιο βαθμό που κατά την περίοδο διακυβέρνησης του αδελφού του Καποδίστρια, Αυγουστίνου, "συμμορίες από στρατιώτες, ναύτες, καπετάνιους, στρατηγούς αστυνομικούς, δημόσιους υπαλλήλους, φοροεισπράκτορες, γραμματείς και τυχοδιώκτες πολιτικούς ζού-

σαν τεμπέλικα σε βάρος του Δημοσίου, τη στιγμή που οι αγρότες πέθαιναν από την πείνα" (ΙΙ, σελ. 256). Ανθούσε η τοκογλυφία ενώ η παραγωγική αδυναμία της χώρας είχε αντίκτυπο και στη δημοσιονομική πολιτική. Κόπηκε ένα υπερτιμημένο νόμισμα, και ιδρύθηκε μια "εθνική" τράπεζα όπου υποχρεώθηκαν να καταθέσουν οι έμποροι. Η τράπεζα ήταν στην ουσία ένα κόλπο μόνο για να αποσπάσει η κλίκα Καποδίστρια τα χρήματα της αστικής τάξης, αφού η κυβέρνηση πήρε για λογαριασμό της όλα τα χρήματα που κατατέθηκαν, και τα ξόδεψε δημιουργώντας τη "μεσαία τάξη", δηλ. την υπαλληλική γραφειοκρατία.

Όλ' αυτά οδήγησαν στη μεγαλειώδη αντίσταση του ελληνικού λαού που συγκλόνισε τη χώρα εκείνη την περίοδο. Οι σπουδαστές στασίαζαν, πόλεις εξεγείρονταν, σπουδαίοι διανοητές όπως ήταν ο Αδαμάντιος Κοραής, καλούσαν σε αντικαποδιστριακό αγώνα. Το καλοκαίρι του 1831 σημειώθηκε η πρώτη ελληνική αστική επανάσταση, κάτω από την καθοδήγηση των εμπόρων-πλοιοκτητών. Η επανάσταση πνίγηκε στο αίμα από το ρώσικο

στόλο του Ρίκορντ, που έδωσε μετά το έναυσμα στο στρατό του Καποδίστρια να εισβάλλει στον Πόρο και να τον λεηλατήσει. Όμως η αντίσταση του λαού δε σταματά εκεί. Στις 27 Σεπτέμβρη / 9 Οκτώβρη 1831, οι πατριώτες εκτέλεσαν το μισητό κυβερνήτη κι άρχισε ο εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των ρωσόδουλων ληστοςυμμοριτών του Μοριά και των αγγλόφιλων και γαλλόφιλων προεστών και οπλαρχηγών της Ρούμελης που έκφραζαν πιο θετικές κοινωνικές δυνάμεις. Γι' αυτό το λόγο, απ' την πλευρά των ρουμελιωτών, ο πόλεμος αυτός ήταν ένας προοδευτικός πόλεμος, παρόλη την καθυστέρηση που έκλειναν μέσα τους. Αντίθετα, οι ρωσόδουλοι αντιδρούσαν στη δημιουργία συνταγματικών θεσμών και γενικότερα θεσμών αστικού εκδημοκρατισμού, ενώ σχεδίαζαν κρυφά την επιβολή του ρώσου ναυάρχου Ρίκορντ για κυβερνήτη της Ελλάδας. Τελικά η επέμβαση του γαλλικού στρατού έδωσε τέλος στη 2χρονη ένοπλη διαμάχη, αλλά η ρώσικη κηδεμονία στη χώρα μας παρατάθηκε για πολλές δεκαετίες.

ΑΛΒΑΝΙΚΟΣ ΣΟΒΙΝΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Ένα χρόνο μετά την εθνοκάθαρση των Αλβανών και τους προβοκατόρικους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ που εγκατέστησαν για τα καλά το ρώσικο ιμπεριαλισμό κεντρικά στα Βαλκάνια η ανοιχτή πληγή του Κόσοβο κακοφορμίζει. Μόνο που τώρα την ευθύνη έχει ο προβοκατόρικος αλβανικός σοβινισμός μέσω UCK που επιτέθηκε στις αρχές Φλεβάρη και σκότωσε κάποιους Σέρβους. Οι Σέρβοι απάντησαν και μετά κάτω από την ηγεσία του Θάτσι ο UCK οργάνωσε τη λεγόμενη "Πορεία για τη Μιτροβίτσα και το Κόσοβο" με αίτημα την ένωση της Μιτροβίτσα που το ένα τμήμα της παραμένει ένας εθνικά καθαρός σερβικός θύλακας με πρόσβαση στη Σερβία οξύνοντας ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Την 1η Μάρτη κάνει πια δημόσια την εμφάνιση του ο "Απελευθερωτικός Στρατός του Πρέζεβο, Μεντβέντια, Μπουγιάνοβατς" που αποτελείν πόλεις της Σερβίας στις οποίες ζει αλβανική μειονότητα 75000 περίπου ανθρώπων και αποτελεί την πλειοψηφία στις περιοχές αυτές. Σε συνέντευξη του στην εφημερίδα του Κοσσυφοπέδιου Ζέρι ένας άγνωστος άντρας δηλώνει ότι ο ΑΣΠΙΜΜ αναμείχθηκε στην επίθεση στη σέρβικη αστυνομία στην αποστρατικοποιημένη ζώνη ανάμεσα στο Κόσοβο και τη Σερβία, επεισόδιο στο οποίο σκοτώθηκαν ένας Σέρβος αστυνομικός, ένας Αλβανός και τραυματίστηκαν τρεις αστυνομικοί. Ο ΑΣΠΙΜΜ αποκαλεί αυτή την περιοχή "ανατολικό Κόσοβο" και δεν κρύβει καθόλου ότι επιδιώκει την ένωση της με το Κόσοβο. Στις 3 Μάρτη ανώνυμο στέλεχος του ΟΗΕ κατ'άγγειλε τον ΑΣΠΙΜΜ για επίθεση ενάντια σε όχημα του ΟΗΕ τραυματίζοντας έναν Ιρλανδό και σκοτώνοντας ένα Ρώσο. Σύμφωνα με τον ανταποκριτή των Νιου Γιρκ Τάιμς, Στήβεν Φλάγκερ "Κατά μήκος των συνόρων του Κόσοβου, ένοπλοι Αλβανοί που φοράνε στολές ενός νέου παρακλαδιού του UCK εκπαιδεύονται για μια μάχη που η Δύση δεν θέλει να δώσει" (Αυγή, 4/3). Όλα δείχνουν ότι πρόκειται για ρωσόδουλους Αλβανούς προβοκατόρες. Αυτοί χτυπάνε για να προκαλέσουν την απάντηση των δυτικών και να σύρουν τον αλβανικό σοβινισμό ενάντια στη Δύση. Εκμεταλλεύονται γι' αυτό το σκοπό τη δικαίη οργή της αλβανικής μειονότητας που μετά την εθνοκάθαρση δεν είδε την τιμωρία των υπεύθυνων σέρβων νεοναζί αλλά ούτε και την επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους. Γι' αυτό και σε μια πρώτη περίοδο οι μεμονωμένες δολοφονίες σέρβων είχαν το χαρακτήρα της εκδίκησης. Εδώ και ένα περίπου μήνα όμως έχουμε περάσει στο ανοιχτό σχέδιο μιας προβοκάτσιας που η πολιτική της έδρα βρίσκεται στα Τίρανα. Πρόκειται για την αλλαγή στην ηγεσία του Σοσιαλιστικού Κόμματος και την νέα άνοδο του φιλορώσου Φάτος Νάνο στα τέλη Οκτώβρη. Η πτώση του φιλοδυτικού αλβανού πρωθυπουργού Π. Μάικο συνοδεύτηκε από το διορισμό του επίσης φιλοευρωπαϊού Μέτα στην πρωθυπουργία. Αυτή δεν ήταν μια επιθυμία του Νάνο αλλά μια απαίτηση των ΗΠΑ και της Ευρώπης. Ήταν μια αναγκαία παραχώρηση του Νάνο στη Δύση. Γρήγορα οι αντιθέσεις ήρθαν στην επιφάνεια. Ο υφυπουργός εξωτερικών Μπλιούσι δήλωσε στην εφημερίδα Κόχα Γιόνε ότι ο Μέτα διαμαρτυρήθηκε στην αμερικανίδα υπουργό εξωτερικών Ολμπράιτ και κατηγορήσε το Νάνο ότι προσπαθεί να ανατρέψει την κυβέρνηση κάτι που η ίδια προσπάθησε να ξεπεράσει λέγοντας ότι οι εσωκομματικές διαφωνίες δεν βοηθούν καθόλου τη χώρα. (Ελευθεροτυπία, 1/3). Ήταν ο ίδιος ο Νάνο που στις 6 Δεκέμβρη έδωσε το πράσινο φως στο Θάτσι να κινηθεί λέγοντας ότι θέλει στενότερες πολιτικές και οικονομικές σχέσεις μεταξύ των έξι εκατομμυρίων Αλβανών που βρίσκονται διάσπαρτοι στα Βαλκάνια τονίζοντας υποκριτικά ότι αυτό δεν συνεπάγεται αλλαγή των υφιστάμενων συνόρων (Καθημερινή, 7/12/99). Σε συνέντευξη του στο Βήμα, 31/12/99, απαντώντας στην ερώτηση αν πρέπει να ανεξαρτητοποιηθεί το Κόσοβο δηλώνει:

"Οι αλβανοί πολιτικοί στην Αλβανία και στο Κοσσυφοπέδιο και οι διεθνείς παίκτες που είναι παρόντες στην περιοχή πρέπει να συνεργασθούν ώστε να διοργανωθούν ελεύθερες εκλογές και να οικοδομηθούν σύγχρονοι δημοκρατικοί θεσμοί που θα παρέχουν ίσες ευκαιρίες σε Σέρβους και Αλβανούς. Δεν πρέπει να δημιουργηθούν υψηλότερα ή νέα τείχη στην πρώην Γιουγκοσλαβία και στα Βαλκάνια γενικότερα γιατί θα εμποδίσουν την πρόοδο και την δημοκρατία. **Ας καταστήσουμε τα σύνορα λιγότερο σημαντικά. Ας δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για ενσωμάτωση και όχι για διαχωρισμό!!!**" Στην ίδια συνέντευξη εκθιάζει τον Θάτσι και δηλώνει ότι "Πρέπει να απαλλαγούμε με δημοκρατικό τρόπο από το καθεστώς Μιλόσεβιτς, αλλιώς δεν υπάρχει μέλλον ούτε για τους Αλβανούς ούτε για τους Σέρβους".

Είναι πολύ πιθανόν λοιπόν αυτή η προβοκάτσια της ρωσόφιλης ηγεσίας Νάνο-Θάτσι, που χρησιμοποιεί σαν εργαλείο τον αλβανικό σοβινισμό, να έχει σα στόχο και την ανατροπή Μιλόσεβιτς, μόνιμο στόχο της Ρωσίας τα τελευταία χρόνια, μέσω Κόσοβου και Δύσης. Ο δυτικός ιμπεριαλισμός βέβαια αδυνατεί να καταλάβει οτιδήποτε και παρακολουθεί ταραγμένος τις εξελίξεις. Η κρίση που έρχεται όμως θα τον τοποθετήσει σαν εχθρό της Αλβανίας καθώς θα προσπαθεί να υπερασπίσει τους Σέρβους του Κόσοβου συγκεντρώνοντας το μίσος των Αλβανών, πράγμα που ήδη γίνεται.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΣΤΟ INTERNET
<http://users.hellasnet.gr/antinazi>
 e-mail: antinazi@hellasnet.gr

ΠΩΣ ΜΕΘΟΔΕΥΕΤΑΙ Η ΠΤΩΣΗ ΑΡΣΕΝΗ

Στην περίοδο που διανύουμε ο Αρσένης δέχεται τα πυρά του σοσιαλφασισμού που στρατολογεί πολλά κινήματα και πολλούς φορείς για να τον απομακρύνει από το υπουργείο Παιδείας και την κυβέρνηση. Παρά το ότι ο Αρσένης νίκησε τις πραξικοπηματικές μαθητικές καταλήψεις του περασμένου Δεκεμβρη, βγήκε πληγωμένος από αυτή τη μάχη, αφού η ομάδα Λαλιώτη-Σημίτη τον υπονόμωσε αμέσως μετά τη νίκη του κι έδωσε αέρα στους νικημένους κνίτες να συνεχίσουν με νέα χτυπήματα.

Σήμερα η επίθεση εναντίον του Αρσένη εξαπολύεται με τρεις τρόπους. Ο πρώτος είναι το "κίνημα" των εκπαιδευτικών που πέτυχαν στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ το '98, αλλά παραμένουν αδιόριστοι. Αυτοί ζητούν να μη γίνει άλλος διαγωνισμός προτού διοριστούν όλοι οι επιτυχόντες του προηγούμενου, και να καταργηθεί έτσι η διάταξη του νόμου που ορίζει ότι η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων κάθε διαγωνισμού είναι διετής (μετά την πάροδο των δύο ετών, προκηρύσσεται νέος διαγωνισμός). Αν το αίτημα τους γίνει δεκτό, τότε δημιουργείται ουσιαστικά μια καινούρια επετηρίδα, και καταργείται ο διαγωνισμός για την πρόσληψη, όπως απαντά στους αδιόριστους ο Αρσένης (Νέα, 28/2/2000). Το υπουργείο Παιδείας είχε προκηρύξει τον προηγούμενο διαγωνισμό για ορισμένες κενές θέσεις, και όσοι συμμετείχαν γνώριζαν ότι η επιτυχία δεν θα τους εξασφάλιζε και το διορισμό αν οι επιτυχόντες ήταν περισσότεροι από τις κενές θέσεις, όπως και έγινε. Οι κενές θέσεις καλύφθηκαν, οι επιτυχόντες που αντιστοιχούσαν σ' αυτές διορίστηκαν, και τώρα που έχουν περάσει δύο χρόνια, θα γίνει νέος δια-

γωνισμός. Οι αδιόριστοι αρνούνται να συμμετέχουν στο νέο διαγωνισμό με ίσους όρους με τους υπόλοιπους και ζητούν να δημιουργηθεί νέο σύστημα επετηρίδας όπου θα εγγράφονται με σειρά αυτοί που έχουν πετύχει σε προηγούμενες εξετάσεις και δεν διορίστηκαν. Με την υποστήριξη του σοσιαλφασιστικού μετώπου οι αδιόριστοι επιτίθενται στον Αρσένη και συμβαίνει το εξής παράδοξο: Οι ίδιοι άνθρωποι που χάρη στη θέσπιση του διαγωνισμού απόκτησαν την ελπίδα και τη δυνατότητα διορισμού που δεν είχαν με το παλιό σύστημα της επετηρίδας, τώρα χτυπούν και θέλουν να καθιερώσουν τον υπουργό που τους έδωσε πρόσβαση στην εργασία. Είναι ένα κίνημα μειοψηφικό και προβοκατόρικο που δεν θα μπορούσε να έχει καμία επιτυχία, αν η ηγετική ομάδα Σημίτη-Λαλιώτη μέσα στο ΠΑΣΟΚ δεν άφηνε τον Αρσένη ακάλυπτο.

Ο δεύτερος τρόπος είναι το "κίνημα" για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ. Αυτό ξέσπασε μετά την απόφαση του ΣτΕ ότι είναι αντισυνταγματικός ο νόμος για σπουδές στα ΤΕΙ διάρκειας πάνω από τρία χρόνια, που αποτελεί προϋπόθεση της ανωτατοποίησης.

Το περιεχόμενο της απόφασης αυτής διέρρευσε πριν τη δημοσίευσή της από το Δικαστήριο. Αυτή η ύποπτη διαρροή ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στα ΤΕΙ, με αποτέλεσμα να υποχρεωθεί ο Αρσένης να κάνει μία τροπολογία που προβλέπει ότι η διάρκεια των σπουδών στα ΤΕΙ θα είναι τουλάχιστον 7 εξάμηνα συν ένα εξάμηνο πρακτικής άσκησης. Δηλαδή, ο Αρσένης δίνει στα ΤΕΙ διάρκεια σπουδών ίση με τα ΑΕΙ, και μάλιστα διακρίνει τους ρόλους των ΤΕΙ από τα ΑΕΙ. Το μόνο που δεν κάνει είναι να κατοχυρώσει ρητά την ανωτατοποίηση, να πει δηλαδή, τα ΤΕΙ γίνονται ΑΕΙ, γιατί έτσι θα έβρισκε απέναντι του το ΤΕΕ και τους παράγοντες των ΑΕΙ που είναι αντίθετοι σ' αυτή την εξέλιξη. Οι πρόεδροι και οι καθηγητές των ΤΕΙ έμειναν ικανοποιημένοι για την τροπολογία, μίλησαν για θετική εξέλιξη και ανακάλεσαν προηγούμενες αποφάσεις για κλείσιμο των ΤΕΙ και κινητοποιήσεις. Αντίθετα, η ΔΑΠ(Ν.Δ.) και η Π.Σ.Κ. (ψευτοΚΚΕ), μετά τον "πόντο" που έδωσε ο Αρσένης στο στρατόπεδο των ΤΕΙ, έριξαν τη γραμμή της συνέχισης των κινητοποιήσεων. Η ΠΑΣΠ παραλυμένη δεν έχει πάρει επίσημα θέση (Ελευθεροτυπία, 2/3/2000). Από το μέτωπο αυτό δεν θα μπορούσε να λείπει το ΝΑΡ με τα ΕΑΑΚ, και το ΚΚΕμ-λ με τις Αγωνιστικές Κινήσεις που θέλουν ανωτατοποίηση, χωρίς παράταση της διάρκειας, χωρίς δηλ. 8ο εξάμηνο. Πρόκειται για κηφήνες γραφειοκράτες του

αισχίστου είδους. Η τακτική της όξυνσης της σύγκρουσης που ακολουθεί το σοσιαλφασιστικό μέτωπο αποκαλύπτει το χαρακτήρα αυτού του "κινήματος" που έχει ένα μόνο στόχο, τον Αρσένη. Γιατί δεν μπορεί κανείς να φανταστεί ένα κίνημα που συνεχίζεται με μεγαλύτερη ένταση ενάντια σ' αυτόν που ικανοποίησε σ' ένα μεγάλο μέρος το βασικό αίτημα του.

Από την άλλη μεριά, το ΤΕΕ δήλωσε ότι θα προσφύγει στο ΣτΕ για την τροπολογία Αρσένη, και τον κατηγορεί για μικροκομματική πολιτική πελατειακού χαρακτήρα. "Στην ίδια κατεύθυνση με το ΤΕΕ, αλλά με διαφορετικά βήματα κινούνται τα ΑΕΙ που έχουν πολυτεχνικές σχολές (Ελευθεροτυπία, 2/3/2000). Η αντίδραση αυτών των τελευταίων έχει το χαρακτήρα της προστασίας συντεχνιακών συμφερόντων. Παρατηρείται κι εδώ το εξής παράδοξο, αυτοί που ωφελούνται και αυτοί που θίγονται από τη ρύθμιση Αρσένη να βρίσκονται σ' ένα ενιαίο μέτωπο εναντίον του.

Η τρίτη μέθοδος χτυπήματος του Αρσένη είναι οι απεργίες νηπιαγωγών-δασκάλων-καθηγητών.

Με αυτές τις κινήσεις το σοσιαλφασιστικό μέτωπο μεθοδεύει την πτώση του υπουργού Παιδείας γιατί έπληξε τη γραφειοκρατική δομή του εκπαιδευτικού συστήματος που αποτελεί τη δύναμη των σοσιαλφασιστών στην παιδεία.

ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΙ

Στο φύλλο 221 της Νέας Ανατολής (23-12-94) η ΟΑΚΚΕ χτύπησε το κίνημα για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ και το θεώρησε αντιδραστικό. Το σκεπτικό ήταν πως η εισαγωγή αποφοίτων ΤΕΙ σε θέσεις του δημοσίου που απαιτούν υψηλή επιστημονική κατάρτιση και μέχρι σήμερα καταλαμβάνονται από αποφοίτους Πολυτεχνείων και ΑΕΙ, θα είχε δυσμενή παραγωγική επίπτωση και ταυτόχρονα θα οδηγούσε και σε υποβάθμιση του επιπέδου σπουδών στα ΑΕΙ και τα Πολυτεχνεία και τελικά σε χτύπημα της ανώτατης τεχνικής εκπαίδευσης. Ο Γ. Παπανδρέου (τότε υπουργός Παιδείας) ήταν ο δημιουργός του προεδρικού διατάγματος που έδινε στους αποφοίτους των σχολών τεχνολογικών εφαρμογών των ΤΕΙ ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με τους αποφοίτους του Πολυτεχνείου. Η θέση μας αυτή δεν ήταν σωστή γιατί σ' αυτές τις ανώτερες διοικητικές θέσεις -λιγοστές σε αριθμό- του δημοσίου μπαίνουν τεχνοκράτες με μεταπτυχιακούς τίτλους σπουδών και με διδακτορικά. Δεν αρκεί να είναι απόφοιτος ΑΕΙ ή Πολυτεχνείου για να τις διεκδικήσει.

Ωστόσο σ' εκείνο το άρθρο είχαμε εντοπίσει σωστά πως είναι η αγορά εργασίας στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες που αξιολογεί την πραγματική αξία ενός πτυχίου, κι έτσι τα μόνα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα εκεί είναι τα πανεπιστήμια. Τόσο ο τίτλος σπουδών που δίνει το κάθε ίδρυμα, όσο και ο κάτοχός του, μπαίνουν στο μικροσκόπιο της επιχείρησης, η οποία του αναθέτει ή όχι μία συγκεκριμένη θέση στην ιεραρχία της. Σ' αυτές τις χώρες παρατηρείται το φαινόμενο απόφοιτοι μεσαίου επιπέδου της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να δοκιμάζονται στην πράξη, να τα κα-

ταφέρνουν και να ανέρχονται στις υψηλές ιεραρχικά θέσεις μια εταιρείας, όχι χάρη στην άριστη απόδοση τους σε σπουδαστές, αλλά χάρη στην ικανότητα τους στην πρακτική. Από την άλλη, απόφοιτοι των καλύτερων πανεπιστημίων μπορεί να απορριφθούν γιατί δεν επιτυγχάνουν στις εξετάσεις που προηγούνται της πρόσληψης σε μία εταιρεία ή να απολυθούν μετά την πρόσληψή τους, λόγω έλλειψης ικανοτήτων. Δηλαδή, δεν ισχύει η ισοπεδωτική λογική "είσαι ότι πει η κρατική σφραγίδα σπουδών".

Είχαμε επίσης παρατηρήσει, και αυτό επιβεβαιώνεται σήμερα με το χτύπημα της βιομηχανικής παραγωγής από το σοσιαλφασισμό, πως στη χώρα μας πραγματοποιούνται μόνο μικρά και μεσαία τεχνικά έργα. Η τεχνητή μείωση της ανάγκης της κοινωνίας για την πραγματοποίηση μεγάλων και πολύπλοκων τεχνικών έργων και βιομηχανικών μονάδων, αποτέλεσμα του σαμποτάζ των κατεδαφιστών, οδηγεί στη σταδιακή μείωση της αξίας ενός πτυχίου Πολυτεχνείου ή ΑΕΙ.

Για να πραγματοποιηθεί όμως ένα μικρό ή μεσαίο τεχνικό έργο, π.χ. η ανέγερση μιας οικοδομής, ή μιας δόροφης πολυκατοικίας, δε χρειάζεται ο μηχανικός της να έχει βγάλει Πολυτεχνείο, τη δουλειά μπορεί να την κάνει και ο απόφοιτος ενός ΤΕΙ.

Αφού λοιπόν, στον ιδιωτικο-καπιταλιστικό τομέα, το πτυχίο και ο κάτοχός του αξιολογούνται από την αγορά, είναι οσωστό και στη χώρα μας να δίνεται η ευκαιρία στους απόφοιτους των ΤΕΙ που έχουν τη θέληση να ανεβάσουν το επίπεδό τους, να κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές, και να αφήνονται στην κρίση της εργοδοσίας, αν πρόκειται ή όχι να πιάσουν μία υψηλή θέση στελέχους. Με την ίδια λογική είναι σωστό τα τμή-

ματα των ΤΕΙ να ζητήσουν μεγαλύτερη διάρκεια στις σπουδές, και βελτίωση του επιπέδου τους, όπως και τη σύνδεση των σπουδών με την παραγωγή. Είναι λάθος όμως να επικρατήσει στα ΤΕΙ η αντίληψη πως η ένταξη τους με νόμο στην Ανώτατη Εκπαίδευση και η μετονομασία τους σε ΑΕΙ θα αναβαθμίσει, ως δια μαγείας, το επι-

πέδο σπουδών.

Το θέμα κατά τη γνώμη μας δεν είναι η ονομασία ΑΕΙ ή ΤΕΙ, είναι το επίπεδο σπουδών που παρέχει ένα ίδρυμα, η κατάρτιση των αποφοίτων του, και πάνω απ' όλα οι ανάγκες της κοινωνίας για τις παραγωγικές διαδικασίες που δίνουν ή αφαιρούν αξία από ένα πτυχίο. Η αγορά εργασίας κάθε φορά

φτιάχνει τους μηχανισμούς της για την αξιολόγησή του. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια θεωρούμε σε θετική κατεύθυνση την άποψη των πρυτάνεων των ΑΕΙ για αξιολόγηση των ΤΕΙ με βάση το περιεχόμενο σπουδών (Καθημερινή, 10/2/2000).

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ...

συνέχεια από τη σελ. 3

ου Θερμαστών, που έδωσε συγχαρητήρια στην ΟΑΚΚΕ για τον αγώνα της για τους εργαζόμενους, και δήλωσε ότι θα είναι πάντα μαζί μας σε όποια εργατική προσπάθεια κάνουμε στο μέλλον.

Τέλος τοποθετήθηκε ένας εργάτης της Ζώνης, ο οποίος κάλεσε τους εργάτες των Λιπαμάτων να ενωθούν με τους εργάτες της Ζώνης στην πάλη για τη βιομηχανία. Μίλησε για τις δύσκολες συνθήκες εργασίας στο λιμάνι και είπε ότι είναι τιμή του που μπορεί να κερδίζει το ψωμί της οικογένειάς του με τα μπουζούρικα χέρια του. Υποστήριξε τον αγώνα για τη διατήρηση του βιομηχανικού χαρακτήρα του Πειραιά, και κατάγγειλε τους πολιτικούς απατεώνες όπως ο Σημίτης, που θα συντριβούν όταν δυναμώσει το εργατικό κίνημα.

Τέλος, ένας σύντροφος έκανε παρέμβαση για το θέμα των ναρκωτικών που φέρνει η ανεργία στη νεολαία του Πειραιά, και που προωθεί το σημερινό πολιτικό καθεστώς.

Τη συγκέντρωση έκλεισε με την ομιλία του ο σ. Διονύσης Γουρνάς που αναφέρθηκε στις δυσκολίες της εκλογικής μάχης και στη συσπείρωση που περι-

μένει η ΟΑΚΚΕ να πετύχει σ' αυτές τις εκλογές. Κάλεσε τους φίλους να βοηθήσουν με τις δυνάμεις τους και οικονομικά και με κάθε άλλο τρόπο, και αναφέρθηκε στο χαρακτήρα της ΟΑΚΚΕ ως εξής: "Εμείς πάνω απ' όλα δεν είμαστε αντιρροστοί, ή αντιαμερικάνοι, ή φιλοτσετσένοι, εμείς πάνω απ' όλα είμαστε κομμουνιστές. Θέλουμε να οδηγήσουμε αυτή την κοινωνία, αυτή την ανθρώπινη ύπαρξη, αυτόν τον πλανήτη σ' ένα καλύτερο μέλλον. Στο μέλλον που θα πάει έτσι κι αλλιώς η ανθρωπότητα. Έτσι κι αλλιώς έπεσε η δουλοκτησία, έτσι κι αλλιώς έπεσε η φεουδαρχία, έτσι θα πέσει ο καπιταλισμός, ο οποίος έχει πιο σύντομη διάρκεια από όλα τα προηγούμενα κοινωνικά συστήματα της ανθρωπότητας. Εμείς βάζουμε τη συνεισφορά μας, τα μυαλά μας, τους κόπους μας, τις διαθέσεις μας για να οδηγήσουμε εκεί. Το καλύτερο για μας είναι αυτό. Δίνουμε την πάλη με κάθε άμεσο εχθρό, μ' αυτόν που κλείνει σήμερα το εργοστάσιο. Λέμε να υπάρχει ο Παπαστράτος, όχι για να κερδίζει ο Παπαστράτος, αλλά για να υπάρχει βιομηχανία, να υπάρχουν και οι εργάτες που κάποια στιγμή θα του πάρουν το εργοστάσιο και θα το δουλέψουν για τους ίδιους, χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς καταπίεση. Αυτή είναι η δικιά μας βαθύτερη και ουσιαστική φυσιογνωμί-

α. Γι' αυτό ζητάμε να μας βοηθήσετε όχι μόνο για να μην κλείσει ο Παπαστράτος, όχι μόνο για να μην κλείσει η Ζώνη, αλλά για να αλλάξουμε την ανθρωπότητα. Στην πάλη με όλους τους εχθρούς θέλουμε να διαμορφώσουμε το νέο άνθρωπο, τη νέα συνείδηση. Σας ζητάμε τη συνεισφορά σας όχι μόνο για την πάλη την πολιτική, αλλά και για την πάλη του μέλλοντος. Έτσι νιώθουμε, έτσι δίνουμε την πάλη, έτσι κάνουμε τις θυσίες. Την αυτοθυσία τη φέρνει το όραμα κι εμείς έχουμε όραμα. Ζητάμε να μας ενισχύσετε για τους άμεσους, αλλά και βαθύτερους στρατηγικούς σκοπούς μας".

Μέσα σ' ένα θερμό κλίμα και χειροκροτήματα έκλεισε αυτή η πολύ σημαντική προεκλογική συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ που σηματοδοτεί μία νέα φάση, όπου η βαθύτερη πολιτική ανάλυση δένεται με την πάλη των εργατών για τη σωτηρία της βιομηχανίας, όπου τα άμεσα πολιτικά ζητήματα, δέονται με τους στρατηγικούς ιδεολογικούς στόχους, μία φάση όπου πνέει ένας καινούριος άνεμος γεμάτος ελπίδα, και όπου οι άνθρωποι που βρίσκονται γύρω από την οργάνωση αισθάνονται δυνατόι και αποφασισμένοι όσο ποτέ πριν για να ενώσουν μαζί μας τις δυνάμεις τους για την ανατροπή του σάπιου σοσιαλφασιστικού καθεστώτος.

Μ. Θεοδωράκης: Δώστε του το Νόμπελ του ναζισμού!

Στις 29 Φλεβάρη στην αίθουσα της Παλιάς Βουλής συγκεντρώθηκαν οι αντιπρόσωποι του πολιτικού καθεστώτος για να διατρανώσουν την “καθολική ενότητα του έθνους” στην υποστήριξη της υποψηφιότητας για το βραβείο Νόμπελ ειρήνης του Μ. Θεοδωράκη. Κι αυτός ο “εθνικά καταξιωμένος” ανάλαβε το καθήκον να μας καλέσει να βροντοφωνάξουμε στη διεθνή κοινότητα:

“Μας αδικήσατε. Καιρός να σκύψετε κι εσείς επάνω από τις ανοιχτές πληγές της Ελλάδας των ιδεών και των αγώνων και να τις δικαιώσετε, έστω συμβολικά, μ’ αυτή την καταξιωμένη διεθνώς αναγνώριση”.

Αυτή η κραυγή του κομπλεξικού και “αδικημένου” έθνους είναι η σημαία του σύγχρονου φαιοκόκκινου αντιδυτικού μεσαιώνα. Η Ελλάδα των “ιδεών”, του πνεύματος, του ανώτερου πολιτιστικά Ελληνισμού που δένεται με την Ελλάδα των “αγώνων”, της αντιφασιστικής πάλης, του ΔΣΕ και του Πολυτεχνείου. Αυτοί οι αγώνες χρησιμοποιούνται μόνο για να εξαργυρωθούν και να εκβιάσουν τη “διεθνή αναγνώριση” και τα κέρδη που απορρέουν απ’ αυτή. Είναι σαν το γέρο κνίτη που χρησιμοποιεί τα αντιφασιστικά του “παράσημα” για να επιβάλλει με τη βία το “ανώτερο” δίκιο του. “Μας χρωστάτε, πληρώστε μας”, φωνάζει ο Θεοδωράκης. Η υποψηφιότητα του εθνικοσοσιαλιστή Θεοδωράκη πρωτοανακοινώθηκε τον Αύγουστο, στο πλαίσιο του φεστιβάλ “Πρέσπες ‘99”, στο νησάκι Αγ. Αχιλλείου, για να υπογραφεί κατ’ αρχήν από τον Σημίτη και τον πρωθυπουργό της Δημ. της Μακεδονίας Λ. Γκεοργκίεφσκι, δηλαδή τα δυο πιστά τσιράκια της Ρωσίας στα Βαλκάνια. Φυσικά, ο Σημίτης ήταν παρών και στις 29/2 με το μήνυμά του: “το απαράμιλλο έργο του Θεοδωράκη σφράγισε ανεξίτηλα την τέχνη και γενικότερα τον πολιτισμό του 20ου αιώνα (!) Παράλληλα, αγωνίστηκε με το ίδιο ασίγηστο πάθος για την παγκόσμια ειρήνη, τα δημοκρατικά ιδεώδη και τη συναδέλφωση των λαών”. (Ελευθεροτυπία, 1/3)

Ήταν όλοι εκεί, οι Γ. Λιάνης και Γ. Πανταγιάς, μέλη της επιτροπής υποψηφιότητας, ο οικουμενικός πρόεδρος Στεφανόπουλος με μήνυμα “ένθερμης υποστήριξης”, ο γ.γ. του ΠΑΣΟΚ, Κ. Σκανδαλίδης, ο Β. Πολύδωρας (ΝΔ), ο Α. Σκυλλάκος (ψευτοΚΚΕ), η Ν. Λουλέ (ΣΥΝ), ο Γ. Δημαράς (ΔΗΚΚΙ), ο δήμαρχος Αβραμόπουλος που αναφέρθηκε “στον πολύτροπον, δαιμόνιον άνδρα, αγωνιστή του ανθρωπισμού και του πολιτισμού”. Ήταν επίσης ο Λ. Κύρκος που παριστάνει τον αντιεθνικιστή τελευταία και που τόνισε: “Με τη βράβευση του Μίκη δίνεται η πρόβλεψη τιμής και δόξα στις πανανθρώπινες αξίες που πρεσβεύει ο Μίκης, ο μαχητής της ειρήνης και της κοινωνικής δικαιοσύνης” (Αυγή, 1/3). Η Λουλέ, βουλευτής του ΣΥΝ, γεμάτη συγκίνηση εί-

πε: “Βραβεύοντας η Νορβηγική Ακαδημία τον Μίκη Θεοδωράκη με το Νόμπελ Ειρήνης δικάζει τις κοπέλες του Μαουτχάουζεν, τον εργάτη της Δραπετσώνας, το κορίτσι με τα δακρυσμένα μάτια, αλλά πάνω απ’ όλα την ειρήνη, αυτό που πραγματικά αξίζει στον κόσμο” (στο ίδιο). Ο Σκυλλάκος με τη σειρά του δήλωσε: “Εκφράζουμε και με τις υπογραφές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ την ανεπιφύλακτη και μαχητική υποστήριξη μας στην υποψηφιότητα του Μ. Θεοδωράκη. Τον τιμούμε για το μεγάλο του έργο, για τη συμβολή του στους κοινωνικούς αγώνες υπέρ του λαού και στη διάδοση των προοδευτικών ιδεών, για τους αγώνες του ενάντια στην παλιά και νέα ιμπεριαλιστική Τάξη Πραγμάτων, υπέρ της ειρήνης και της συναδέλφωσης των λαών... Παρόλο που αναγνωρίζουμε τις σκοπιμότητες που υπάρχουν από πλευράς αυτών που δίνουν το βραβείο, θεωρούμε ότι ο Μίκης το δικαιούται και θα κάνουμε ότι είναι δυνατό για να το πάρει” (Ριζοσπάστης, 1/3). Αυτή την “εθνική ομοφωνία” ανάλαβε να αποτυπώσει το μέλος της επιτροπής υποψηφιότητας και θεατρικός συγγραφέας Γ. Σκούρτης στη δήλωσή του: “Καταφέραμε να δημιουργήσουμε μια πρόταση που όμοια της δεν πιστεύω να έχει ξαναγίνει στην ιστορία των Νόμπελ. Για πρώτη φορά ένας ολόκληρος λαός με επικεφαλής όλη την πολιτική και πνευματική ηγεσία προτείνει έναν και μόνο υποψήφιο για το Νόμπελ Ειρήνης”.

Ας δούμε λοιπόν που οφείλεται αυτή η “εθνική ενότητα” στη στήριξη του Θεοδωράκη, ποιες ιδέες εκπροσωπεί και σε τι καλούσε το έθνος ένα χρόνο πριν. Σε άρθρο του στην Ελευθεροτυπία, 13/4/1999, ξεκαθαρίζει ότι στέκεται στο πλευρό των σέρβων εθνοεκκαθαριστών, ενάντια στους “άνανδρους δολοφόνους των ουρανών”, βλέπει την Τουρκία να απειλεί τη Θράκη και θυμάται το 1821. Μοναδικός παράγοντας που θα μπορούσε να αποτρέψει το φρικιαστικό σενάριο ενός υποταγμένου στις ΗΠΑ πλανήτη που θα διοικείται από “τους γκαουλάιτερ του Κλίντον”, είναι “η πυρηνική απειλή των Ρώσων-Λευκορώσων-Ουκρανών. Κι αυτή η πρόβλεψη ε-

πιβεβαιώνεται, χωρίς να έχουμε φτάσει ακόμα σε καθαρή προειδοποίηση, τύπου Κρουσόφ 1956. Όμως ξαφνικά, μια άλλη προοπτική γεννήθηκε με την πρόταση Μιλόσεβιτς να ενταχθεί η Γιουγκοσλαβία στη χαλαρή ένωση Ρωσίας-Λευκορωσίας”. Ο Θεοδωράκης ανακαλύπτει τη γέννηση μιας αντι-NATO ένωσης που θα σώσει τον πλανήτη κι όπως εξηγεί παρακάτω πρέπει σ’ αυτή να ενταχθεί και η Ελλάδα.

Γιατί; Γιατί εκεί βρίσκεται η σωτηρία του έθνους. Και για να το αποδείξει αυτό δαιμονοποιεί τη Δύση αναδεικνύοντας τον σοσιαλ-πατριωτισμό του. Η αντιφασιστική πάλη στη γερμανική Κατοχή, ο Εμφύλιος με την επέμβαση των Εγγλέζων και η δικτατορία (υποστηριζόμενη από τους Αμερικάνους) δένονται σε ένα σοβινιστικό ντελίριο με την ιμπεριαλιστική εκστρατεία της Μικράς Ασίας (όπου οι σύμμαχοι “μας πρόδωσαν”), και τελικά με το καταλυτικό χτύπημα του Κυπριακού που αρρωσταίνει εντελώς τον αντιτούρκικο εθνικιστικό εγκέφαλο. Για να δέσει πλήρως η σούπα προβάλλεται και το στοιχείο του πολιτιστικού χάσματος που προδίδει ένα καλυμμένο εθνοφλετισμό και εθνορατσισμό που είναι πολύ της μόδας τελευταία. Γράφει ο Θεοδωράκης: “Πρέπει όμως να προσθέσω εδώ ότι δεν είναι μόνο σήμερα που οι “δυτικοί μας σύμμαχοι” που με ενοχλούν, με προβληματίζουν και με απελπίζουν. Γνωρίζω μέσα μου καλά ότι οι διαφορές μας είναι μεγάλες. Είναι βαθύτατες, γιατί είναι ιστορικές, είναι πολιτισμικές. Υπάρχει ριζική διαφορά νοοτροπίας ηθών, στάσης ζωής και κλίμακας αξιών.

Και θεωρώ εθνική κατάρα το γεγονός ότι είμεθα αναγκασμένοι να βρισκόμαστε συνεχώς στη σκιά εκείνων που μας περιφρονούν, μας σαρκαάζουν, μας υποτιμούν και μας μισούν. Μέσα στον αιώνα που περνά, το μόνο που μας “δώρασαν” ήταν οι 5 μεγαλύτερες εθνικές μας καταστροφές: Μικρά Ασία-Ναζιστική Κατοχή-Εμφύλιος Πόλεμος-Δικτατορία-Κυπριακή Τραγωδία.

Γάλλοι, Άγγλοι, Γερμανοί, Ιταλοί, Αμερικανοί. Αλήθεια, τι σύμπτωση. Μήπως δεν είναι αυτοί οι πέντε που πρωταγωνιστούν σήμερα στην καταστροφή της Γιουγκοσλαβίας με την κατάργηση του διεθνούς δικαίου και την ανάδειξη των ΗΠΑ-NATO σε παγκόσμιο ασύδοτο εξουσιαστή”.

Η εθνική λύση είναι μια προσχώρηση “στη νέα συμμαχία εθνών” που θα δημιουργηθεί, “ικανή να σταματήσει την αλαζονική πορεία των νέων εξουσιαστών της Γης”. Η προσχώρηση αυτή δεν είναι αναγκαίο να γίνει άμεσα, αλλά όποτε η στιγμή θα κριθεί κατάλληλη για τα εθني-

κά συμφέροντα. Όμως δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

Βέβαια από το φαιοκόκκινο κάλεσμα του Θεοδωράκη δεν μπορούσε να λείψει και η Ορθοδοξία με τον ηγέτη της, Χριστόδουλο, τον οποίο βαρύνει ένα “ιστορικό καθήκον”. Έτσι, “δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι εκείνος που από την πρώτη στιγμή είπε τα πράγματα με το όνομα τους είναι ο αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Προκειμένου το ελληνικό έθνος να πραγματοποιήσει αυτή την κοσμογονική και κοσμοϊστορική του στροφή, που την αναμένουν τόσο αιώνες, θα χρειαστεί μια δημιουργική κατάδυση στα έγκατα της εθνικής συνείδησης, με οδηγούς πρώτα τους πνευματικούς του ταγούς, για να ακολουθήσουν - αν ακολουθήσουν - οι πολιτικές αποφάσεις και πράξεις”.

Αυτόν τον εθνικοσοσιαλιστή βρήκε να προτείνει σύσσωμη η επίσημη Ελλάδα για το παγκόσμιο βραβείο Νόμπελ. Τέτοια είναι και η συνεισφορά της σήμερα προς την παγκόσμια ανθρωπότητα. Είναι ικανή μόνο για πλασιέ του εθνορατσισμού, της εθνοκάθαρσης, των χειρότερων φασισμών, και σαν κοκότα της νεοναζιστικής Ρωσίας καλυμμένη πίσω από μια ακατάσχετη φλυαρία για ειρήνη, δημοκρατία και ευρωπαϊσμό. Οι έλληνες δημοκράτες μόνο ντροπή και οργή μπορούν να νοιώθουν. Η καταγγελία αυτής της υποψηφιότητας και η ενημέρωση της παγκόσμιας κοινής γνώμης για τον αντιδραστικό Θεοδωράκη είναι επιτακτικό καθήκον για να υπερασπίσουμε τις καλύτερες δημοκρατικές και επαναστατικές παραδόσεις που κατάφερε να δημιουργήσει το ελληνικό έθνος συνεισφέροντας απ’ την πλευρά του στην πάλη των δημοκρατικών εθνών για δημοκρατία και πρόοδο. Αν αυτοί κάνουν το παν για να πετύχει η υποψηφιότητα, εμείς πρέπει να κάνουμε το παν για να αποτύχει.

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μια κακόγουστη παράσταση

Η εμφάνιση του στελέχους του ψευτοΚΚΕ Κωστοπούλου σα διαφωνούντα να κατηγορεί “τους διάφορους χρυσοστόλι-στους αγύρτες, τρόφιμους διαφόρων παρατηρησκευτικών οργανώσεων και σκοτεινών “δικτύων”, αποκοιμιστές συνειδήσεων...οι οποίοι εκμεταλλεύονται το θρησκευτικό συναίσθημα, τα αγνά πατριωτικά αισθήματα του λαού μας για να εξυπηρετήσουν, φανερά ή κρυφά, τυχοδιωκτικά σχέδια και τις κάθε φορά σκοπιμότητες της άρχουσας τάξης και των ξένων επικυρίαρχων” μόνο γέλια μπορεί να προκαλέσει. Αν αυτός ο ξεσκολισμένος σοσιαλφασίστας είχε πραγματικά αντίθεση με το ψευτοΚΚΕ τότε ο Ριζοσπάστης δεν θα του δημοσίευε ολόκληρη την επιστολή στις 22 Φλεβάρη και μάλιστα χωρίς κανένα σχόλιο. Αλλά θα ήταν ένας πραγματικός λίβελλος εναντίον του. Το ψευτοΚΚΕ τον στήνει σαν ηγέτη μιας τάξης μέσα του γιατί ακριβώς έχει δημιουργηθεί ένας μεγάλος θόρυβος στο φαιοκόκκινο μέτωπο που φτιάχνει με τον Ζουράρι και την Κανέλλη.

Τον στήνει για να απορροφήσει το ίδιο μέσω Κωστόπουλου μια παραγματική αντίθεση που εκδηλώνεται στη βάση του, στις επιρροές του, στους ψηφοφόρους του.

Η Ρωσία προσεταιρίζεται την Τουρκία για τον έλεγχο του Καυκάσου

Η συμφωνία Ρωσίας-Τουρκίας για τη δημιουργία Συμφώνου Σταθερότητας στον Καύκασο είναι η μεγάλη γεωπολιτική αλλαγή που αφήνει ουσιαστικά την Τσετσενία αβοήθητη να σραχτεί. Την πρόταση είχε κάνει ο Τούρκος πρόεδρος Ντεμιρέλ σε επίσημη επίσκεψη του στη Γεωργία τον Γενάρη. Με σύντομη επίσκεψη του στην Τουρκία ο ρώσος αντιπρόεδρος Κλεμπάνοφ μετέφερε μήνυμα υποστήριξης του Πούτιν και δήλωσε ότι: “υπάρχει πρόταση από την τούρκικη πλευρά να εργαστεί για τη σταθερότητα στον Καύκασο και την υποστηρίζει και η Ρωσία. Προβλέπεται επίσης και η επεξεργασία του σχεδίου με κάθε λεπτομέρεια από ειδικούς των δύο πλευρών”.

Η κτηνώδης στάση των δυτικών απέναντι στη γενοκτονία των Τσετσένων οδήγησε τη Γεωργία του Σεβάρτνάντζε πρόσφατα σε συμβιβασμό απέναντι στη Ρωσία για να γλυτώσει τον πόλεμο ενώ ταυτόχρονα το Τουρκμενιστάν τάχθηκε με τη Ρωσία στο ζήτημα του πετρελαίου. Αυτό σημαίνει ότι η Ρωσία κυριαρχεί πια στον Καύκασο και ελέγχει τους δρόμους των πετρελαίων μια που το Ιράν μήκε στη “δημοκρατική εποχή Χαταμί” και ανοίγουν οι εναλλακτικοί δρόμοι που επιδιώκει η Ρωσία να περάσουν οι αγωγοί. Απέναντι της βρίσκονται σήμερα μόνο οι αυπτότακτοι Τσετσένοι.

Ο ΜΑΣΧΑΝΤΟΦ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΙ ΤΙΣ ΡΩΣΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΕΣ

Ενώ οι κανιβαλικές ορδές του ρώσικου στρατού διαπράττουν εγκλήματα στην Τσετσενία που ξεπερνούν σε θηριωδία τους χιτλερικούς, ο δυτικός ιμπεριαλισμός γεμάτος ικανοποίηση καλωσορίζει την εξομάλυνση των σχέσεων Ρωσίας-ΝΑΤΟ που είχαν διακοπεί με τους βομβαρδισμούς της Σερβίας την περασμένη άνοιξη. Αυτά τα κτήνη προτιμούν τη σφαγή των Τσετσένων από την οποιαδήποτε σύγκρουση με τη Ρωσία. Παρ' όλα αυτά ο τσετσένικος λαός συνεχίζει να αντιστέκεται με μια μοναδική στην ιστορία αποφασιστικότητα και πείσμα κάτω από την προοδευτική ηγεσία του προέδρου Ασλάν Μασχάντοφ που εκφράζει σήμερα την πιο φωτεινή και δημοκρατική αστική τάξη στον Τρίτο Κόσμο. Γι' αυτό το λόγο ο ρώσικος ιμπεριαλισμός προσπάθησε και προσπαθεί να τον εξοντώσει χρησιμοποιώντας σαν εργαλείο τον ισλαμοφασίστα προβοκάτορα Μπασάγεφ και κάθε είδους ίντριγκα και συνομοσία καταστρέφοντας ταυτόχρονα κάθε πνευματικό και πολιτιστικό ίδρυμα που αποδείκνυε την ξεχωριστή ύπαρξη του τσετσένικου έθνους. Προσπαθεί δηλαδή να εξαφανίσει κάθε βάση της ύπαρξης ανεξάρτητου εθνικού κράτους της Τσετσενίας την στιγμή που ο προβοκάτορας Μπασάγεφ και οι άλλοι συμμορίτες μιλάνε μόνο για την δημιουργία ενός ισλαμικού κράτους στον Καύκασο ακριβώς για να χτυπήσουν την ανεξαρτησία της Τσετσενίας. Δημοσιεύουμε παρακάτω αποσπάσματα από την συνέντευξη του Μασχάντοφ που του πήρε ο δημοσιογράφος Βλαντιμίρ Ριαμποκόφ για λογαριασμό του ρώσικου δημοκρατικού περιοδικού Express Chronicle (www.online.ru/sp/chronicle) και δημοσιεύτηκε στο τεύχος 8, της 26/2/2000.

ΕΡ: Πρόεδρε Μασχάντοφ, ο γενικός εισαγγελέας της Ρωσίας κίνησε ποινική δίωξη εναντίον σας για την οργάνωση ένοπλης ανταρσίας. Εκπλαγήκατε; Η περιμένατε μια τέτοια κίνηση;

ΑΠ: Πιστεύω ότι αυτή είναι η πέμπτη φορά σ' αυτόν και τον προηγούμενο πόλεμο. Δεν μου κάνει καμιά εντύπωση. Ελπίζω ότι ο πολιτισμένος κόσμος στρέφει την προσοχή του στη Ρωσία επιτέλους και μια διεθνής αγωγή εγείρεται ενάντια σε όλους αυτούς τους σφαγείς που έκαναν πόλεμο εδώ και στο Νταγκεστάν. Αυτοί ανατίναξαν τα δικά τους κτίρια στη Μόσχα, στο Μποϊνάσκ και στο Βολγκοτνόσκ. Αυτοί δολοφονούν το λαό μου και τον κακομεταχειρίζονται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στο Τσερνοκόζοβο.

Δεν επαναστάτησα και δεν έχω καμιά απαίτηση ενάντια στην εδαφική ακεραιότητα της Ρωσίας.

Καταλαβαίνω πολύ καλά ότι μια ποινική δίωξη έχει εγερθεί ενάντια στο λαό μου, και εναντίον μου, σύμφωνα με το ρώσικο Σύνταγμα. Το Σύνταγμα της Ρώσικης Ομοσπονδίας είναι πόλεμος, γενοκτονία, εξορία και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Όλα αυτά έχουν αναληφθεί ενάντια στο λαό μου για την ανυπακοή του και γιατί εξασκεί το δικαίωμα του να ζει ελεύθερος.

Και θα αγωνιστώ ξανά γιατί ενεργώ σύμφωνα με το δικό μου σύνταγμα και είμαι ο εγγυητής του λαού μου. Είναι η ζωή μου και η ύπαρξη μου. Κάθε Τσετσένος είναι ένας άνθρωπος που τιμώ.

Πρέπει να αποκαλυφθεί αυτό που συμβαίνει εδώ. Σύντομα κάθε Τσετσένα πιθανόν θα μείνει στείρα.

Έκανα ότι μπορούσα για να καθυστερήσω αυτό τον πόλεμο, ενώ αυτοί προκάλεσαν έναν εμφύλιο πόλεμο για να γίνει ευκολότερο να εισβάλλουν, επινόησαν απαγωγές ανώτατων Ρώσων αξιωματούχων, παραβίασαν τα σύνορα της Τσετσενίας και διέπραξαν τρομοκρατικές πράξεις στο Νταγκεστάν. Να γιατί η απόφαση του εισαγγελέα δεν μου κάνει καμιά εντύπωση. Θα συνεχίσω να ενεργώ όπως και πριν.

...ΕΡ: Νωρίτερα, είπατε ότι υπάρχουν πά-

νω από 15.000 Τσετσένοι μαχητές στα βουνά της Νότιας Τσετσενίας. Άλλες πηγές λένε ότι ο αριθμός είναι μικρότερος, γύρω στις 7.000-8.000. Μπορείτε να επιβεβαιώσετε ότι υπάρχουν 15.000 Τσετσένοι αντάρτες στη νότια Τσετσενία;

ΑΠ: Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας πριν οι μονάδες μας εισέλθουν στα προάστια του Γκρόζνι υπήρχαν εκεί 8.000-9.000. Γύρω στους 3.500-4.000 εγκατάλειψαν την πόλη και πήγαν στα βουνά. Δεν έχω ακριβή νούμερα αλλά περίπου είναι τόσοι, από 10.000 ως 15.000.

...ΕΡ: Πείτε μου παρακαλώ, μισθοφόροι από άλλες χώρες παίρνουν μέρος στον πόλεμο ή σε στρατιωτική δράση; Η η πλειοψηφία είναι ακόμα Τσετσένοι;

ΑΠ: Είναι ίσως 50-60 Άραβες εθελοντές και δυο ή τρεις άνθρωποι άλλων εθνικοτήτων, αλλά βασικά είναι όλοι Τσετσένοι.

ΕΡ: Τώρα η προσοχή της διεθνούς κοινότητας και των οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων συγκεντρώνεται στο στρατόπεδο διαλογής, στο Τσερνοκόζοβο. Κατά τη γνώμη σας υπάρχουν κι άλλα τρομερά μέρη όπως το Τσερνοκόζοβο στην Τσετσενία;

ΑΠ: Νομίζω ότι κάθε γραφείο διοικητή που ανοίγει είναι από μόνο του ένα σημείο διαλογής. Το στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Τσερνοκόζοβο φανερώσει την αληθινή εικόνα όλων όσων συμβαίνουν στη χώρα μας. Η τρομερή μεταχείριση του λαού, ο βιασμός... Είναι όλα πολύ σκληρά.

ΕΡ: Ο Αντρέι Μιρόνοφ, ο ρώσος Συνήγορος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, ίσως επισκεφτεί το Τσερνοκόζοβο. Τι πιστεύετε γι' αυτό; Θα είναι απλά η τελευταία πράξη;

ΑΠ: Πιστεύω ότι θα συμβεί το ίδιο όπως όταν ήρθαν οι αντιπρόσωποι από τον ΟΗΕ, τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη και από το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Τι μπόρεσαν να δουν εκεί; Τους έδειξαν αυτά που έπρεπε και έφυγαν.

ΕΡ: Λένε ότι οι ρώσικες δυνάμεις θέλουν να περικυκλώσουν τις δυνάμεις των Τσε-

τσένων ανταρτών. Σαν επικεφαλής, έμπειρος με τις στρατιωτικές υποθέσεις, μπορείτε να επιβεβαιώσετε ότι πραγματικά προσαθούν να τους περικυκλώσουν;

ΑΠ: Λοιπόν, πως μπορούν; Περικύκλωσαν το Περβομάσκογιε τρεις φορές. Περικύκλωσαν το Γκρόζνι.

Και (οι Τσετσένοι) ξέφυγαν κάτω από τις μύτες τους. Παρόλα αυτά (οι Ρώσοι) έστησαν μια παράσταση εκεί. Πως μπορούν να τους περικυκλώσουν; Ο κλοιός μπορεί να διασπαστεί, είτε απ' έξω είτε από μέσα. Δεν βλέπω κανένα πρόβλημα στο να το κάνουν. Υπερασπίζονται τα άκρα, όσο πιο πολλές θέσεις μπορούν, και μετακινούνται από το ένα μέρος στο άλλο.

ΕΡ: Κατάλαβα. Θα θέλατε να κάνετε μια δήλωση για τα μέσα ενημέρωσης;

ΑΠ: Το έγκλημα του αιώνα διαπράττεται μπροστά στα μάτια μας. Πραγματικά συμβαίνει έτσι. Είναι πολύ δυσάρεστο που ο Τσετσένικος λαός, με τεράστιο κόστος βασιάνων και θυμάτων, πρέπει να αποδείξει ξανά το πραγματικό πρόσωπο της Ρωσίας, των ρώσων πολιτικών, των ρώσικων ιδεωδών και της Ρώσικης Δημοκρατίας. Σήμερα, ο Τσετσένικος λαός δολοφονείται με την κυριολεκτική σημασία της λέξης, όσο κι αν είναι δυσάρεστο, από αμυστακούς Ρώσους στρατιώτες. Και αυτό είναι όλο. Θα συνεχίζεται επ' αόριστο. Δεν υπάρχει τέλος επειδή, δυστυχώς, δεν υπάρχουν καθόλου σοφοί πολιτικοί στη Ρωσία.

Η Τσετσενία και η τσετσένικη ηγεσία έχουν πολλές προτάσεις προς όφελος και των δύο πλευρών που μπορούν να καθορίσουν μια άλλη σχέση ανάμεσα στη Ρωσία και στην Τσετσενία, προς το συμφέρον της Ρωσίας. Οι Γέλτσιν, Πούτιν ή όποιος άλλος θέλει να κερδίσει ή να διατηρήσει παράνομα την εξουσία χρειάζεται την αστάθεια στην Τσετσενία. Νομίζω πως όταν ο ρώσικος λαός καταλάβει ότι αυτοί δολοφονούν τα ίδια του τα παιδιά, οι στρατιώτες θα εξεγερθούν και θα αρνηθούν να πολεμήσουν.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΦΑΡΣΑ ΤΟΥ ΧΑΪΝΤΕΡ και έπαινοι από Σημίτη και Κλίντον

Στις 29/2 ο Χάιντερ παραιτήθηκε από την αρχηγία του FPO διορίζοντας στη θέση του το δικηγόρο Νόρμπερτ Στέγκερ. Μια μέρα αργότερα τοποθέτησε στην κυβέρνηση τον πιστό συνεργάτη του, δικηγόρο Ντήτερ Μπέμτορφερ, υπουργό Δικαιοσύνης.

Ο Μπέμτορφερ υποστήριξε αποφασιστικά τις δικαστικές εκστρατείες του Χάιντερ ενάντια στον Τύπο κι ενάντια στον πρόσινο βουλευτή Πέτερ Πιλτς, ενώ χαρακτηρίστηκε κάποτε από το Στέγκερ σαν ο άνθρωπος των "βαθίων νομικών έργων του Χάιντερ".

Η αντιπολίτευση και οι νομικοί κύκλοι αντέδρασαν στο διορισμό. Στην Αυστρία, μονάχα ο αρχηγός των συντηρητικών χαιρέτισε σα θετική την αλλαγή ηγεσίας του FPO. Ενώ ο αντιπρόεδρος του συντηρητικού κόμματος Βέρνερ Φάσλαμπεντ είπε πως πρόκειται απλώς "για τη δομική προσαρμογή του FPO στη νέα κυβερνητική λειτουργία" (Μοντ, 2/3).

Η αυστριακή κρατική τηλεόραση ελέγχεται εδώ και δεκαετίες

από το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα και από το κόμμα των συντηρητικών, μέσα από ένα σύστημα μοιρασίας των θέσεων. Το σύστημα διοίκησης και λειτουργίας της κρατικής τηλεόρασης διακρίνεται για την έλλειψη διαφάνειας και εναντίωσης στην κρατική εξουσία. Οι δημοσιογράφοι της κρατικής τηλεόρασης καθώς και μια σημαντική μερίδα της κοινής γνώμης αντιτίθενται σ' αυτό. Το FPO, μέσω του αρχηγού της κοινοβουλευτικής του ομάδας, Πέτερ Βέστενταλερ, διαμορφώνει μια σειρά αιτημάτων, όπως είναι η διακοπή της ημερήσιας ενημερωτικής εκπομπής "ZIB3", η απομάκρυνση του διευθυντή πληροφοριών της κρατικής τηλεόρασης, οι κυρώσεις εναντίον δημοσιογράφων που "αδικούν" το FPO, έμφαση περισσότερο σε αυστριακά προγράμματα και όχι σε ξένα. Ο Βίστενταλερ δήλωσε στη Μοντ: "Θέλουμε να επιτρέψουμε την ιδιωτική τηλεόραση μέσα στα ερτζιανά δίκτυα, να θεσμοθετήσουμε ένα ανεξάρτητο οργανο του οποίου ο ρόλος θα είναι να

χορηγεί και να ελέγχει τις άδειες, και εν τέλει θέλουμε να αλλάξουμε τον τρόπο διορισμού του διευθυντή πληροφοριών της κρατικής τηλεόρασης. Δεν θα πρέπει πλέον να γίνεται από την πλειοψηφία των 2/3, αλλά από απλή πλειοψηφία που είναι μια πιο συνετή διαδικασία" (Μοντ, 25/2). Έτσι ο Χάιντερ χρησιμοποιεί μία δημοκρατική μορφή, την εκλογή με απλή πλειοψηφία, για να διώξει τους υπεύθυνους της παλιάς φρουράς που αντιτίθενται στο ναζισμό και να ελέγξει την πληροφόρηση.

Ο Χάιντερ ξεκίνησε τη δίωξη του Τύπου από την πρώτη μέρα που ορκίστηκε η νέα κυβέρνηση. Προκάλεσε την απόλυση του δημοσιογράφου μιας εφημερίδας γιατί τον "έθιξε", και απείλησε με απόλυση ένα σατυρικό ντουέτο που έκανε πρόγραμμα στο κρατικό ραδιόφωνο γιατί έκαναν μέσα από την εκπομπή έκκληση για εθελοντές που θα πυροβολούσαν τον Χάιντερ (Κ. Ελευθεροτυπία, 20/2).

Απ' τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η παραίτηση Χάιντερ είναι

απλά ένας ελιγμός του ναζιστή για να διευκολύνει την συγκυβέρνηση συντηρητικών-ναζιστών και να προετοιμάσει το έδαφος για την επιστροφή του στην καγκελλαρία της Αυστρίας. Σωστά λοιπόν αντέδρασε η Ευρωπαϊκή Ένωση που τόνισε ότι ενδιαφέρεται μόνο για "πράξεις και αποφάσεις της αυστριακής κυβέρνησης" και πρόσθεσε ότι "δεν έχει σχόλιο για την παραίτηση του Γεργκ Χάιντερ". Ο πρωθυπουργός της Πορτογαλίας Γκουτιέρρες, που βρίσκεται στην προεδρία της ΕΕ είπε ότι: "Το πρόβλημα δεν είναι ο Γεργκ Χάιντερ, αλλά το τι εκπροσωπεί το κόμμα του". Στο Παρίσι, η εκπρόσωπος του γαλλικού υπουργείου εξωτερικών, Αν Γκαζό Σεκρέ, τόνισε ότι η παραίτηση δεν αλλάζει σε τίποτα τη θέση της Γαλλίας απέναντι στην αυστριακή κυβέρνηση ούτε και "τα μέτρα που αποφασίστηκαν από τους δεκατέσσερεις εταίρους της Αυστρίας έναντι της κυβέρνησης αυτής" γιατί "τα μέτρα αυτά απευθύνονται στην ίδια την κυβέρνηση και όχι στο πρόσωπο του

Χάιντερ". Ανάλογη ήταν και η τοποθέτηση του εκπροσώπου του Άγγλου πρωθυπουργού Μπλερ που σημείωσε: "Το Κόμμα της Ελευθερίας συνεχίζει να είναι στην κυβέρνηση και συνεχίζει να είναι εξτρεμιστικό". Μοναδική παραφωνία στις αντιδράσεις ήταν η στάση των ΗΠΑ. Ο εκπρόσωπος του αμερικάνικου υπουργείου εξωτερικών, Ρούμπιν, δήλωσε ότι η παραίτηση αποτελεί "βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η Αυστρία διαθέτει μια κυβέρνηση που εγγυάται το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την ανεκτικότητα και το σεβασμό των μειονοτήτων" (Ελευθεροτυπία, 1/3). Μαζί με τη ρωσόφιλη ηγεσία Κλίντον, καλωσόρισε τον ελιγμό του ναζιστή Χάιντερ και η κυβέρνηση Σημίτη. "Θετική εξέλιξη" χαρακτήρισε την παραίτηση ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, Ρέππας, προσθέτοντας "είναι ένα βήμα, το οποίο όμως δεν είναι αρκετό" (στο ίδιο). Οι φίλοι στην ανάγκη φαίνονται.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΚΟΛΑΣΗ ΚΑΙ ΗΡΩΪΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Αντιδράσεις σε Ρωσία και Ευρώπη

Ενώ το μέτωπο του πολέμου έχει προς το παρόν μεταφερθεί προς τον ορεινό νότο της Τσετσενίας, το αντάρτικο ξεφυτρώνει σιγά-σιγά σ' ολόκληρη τη χώρα.

Το Φλεβάρη, οι Ρώσοι έπληξαν ανηλεώς τις περιοχές του Νότου όπου βρίσκονται 50.000 πολίτες, ρίχνοντας βόμβες κενού που εκρήγνυνται στον αέρα κι εξαφανίζουν κάθε ίχνος ζωής σε αρκετά μεγάλη ακτίνα. Επιπλέον, ενισχύθηκε η ρώσικη δύναμη στα σύνορα με τη Γεωργία που άμεσο στόχο έχει την περικύκλωση των τσετσένων μαχητών. Στις 29 Φλεβάρη η ρώσικη στρατιωτική διοίκηση ανακοίνωσε ότι κατέλαβε "το τελευταίο σημαντικό προπύργιο των Τσετσένων", το Σατόϊ, στο κέντρο του φαργαγιού Αργκόου, και πως δόθηκαν οι λιγιστοί εναπομείναντες τσετσένοι αντάρτες έχουν εγκλωβιστεί στο φαράγγι με σοβαρές απώλειες σε οπλισμό, προμήθειες και άντρες. Ωστόσο, ο πρόεδρος Μασχάντοφ δήλωσε πως διαθέτει τουλάχιστον 20.000 μαχητές, διαψεύδοντας τους ρώσικους ισχυρισμούς που τους κατεβάζουν στους 800, και πως ο πόλεμος θα συνεχιστεί για πολύ καιρό ακόμα. Οι μαχητές που έχουν καταφύγει στα βουνά περιμένουν την άνοιξη για να αντεπιτεθούν κάτω από ευνοϊκότερες συνθήκες. Στο μεταξύ, ο τσετσένος πρόεδρος κήρυξε με μήνυμά του, στα μέσα Φλεβάρη, "γενικευμένο ανταρτοπόλεμο σε όλη την έκταση στη Τσετσενία" (Ελευθεροτυπία, 12/2).

Στις 3 Μάρτη μια επιχείρηση των ανταρτών εξευτέλισε τον πανίσχυρο ρώσικο στρατό που κόμαζε για τη δόξαν "πάταξη των συμμοριτών". Σύμφωνα με το I-TAP-TASS, μια ρώσικη μονάδα έπεσε σε ενέδρα παρτιζάνων στα περίχωρα του Γκρόζνι με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 37 στρατιώτες. Οι Ρώσοι φοβούμενοι αντιπερισπασμό των Τσετσένων έκλεισαν τα σύνορα με την Ινγκουσετία στις 23/2, στην επέτειο δηλ. της μαζικής εκτόπισης των Τσετσένων από τον Στάλιν για τη συνεργασία τους με τους ναζί, κι απαγόρευσαν την ελεύθερη μετακίνηση των πολιτών ως το τέλος του μήνα.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΧΙΤΛΕΡΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ

Οι ρώσοι νεοναζί, ύστερα από τα τρομερά εγκλήματα που διέπραξαν κατά την κατάληψη του Γκρόζνι, όπου λεηλάτησαν, βίασαν και δολοφόνησαν πολίτες (μόνο στη συνοικία Άλντι πάνω από 80), αποκτηνώθηκαν περισσότερο. Τώρα βάλθηκαν να εκκαθαρίσουν την πόλη από τους λιγιστούς ανθρώπους που έμειναν. Ένας συνταξιούχος διηγείται πως οι στρατιώτες διέταξαν αυτόν και τους συμπολίτες του να βγουν από μια κρυψώνα μέσα σε δεκαπέντε δευ-

τερόλεπτα. Κατόπιν ο διοικητής τους είπε πως έχει εντολή να σκοτώνει όσους έχουν απομείνει στο Γκρόζνι. Τους ρώτησε γιατί δεν έφυγαν, κι όταν απάντησαν πως δεν είχαν τα απαραίτητα χρήματα σκότωσε τέσσερις (Μοντ, 24/2).

Την ίδια στιγμή που το ρώσικο υπουργείο δικαιοσύνης διαψεύδει τα στοιχεία με τα εγκλήματα που διαπράττονται στα "στρατόπεδα διαλογής" ανακαλύφθηκαν άλλα δύο τέτοια στρατόπεδα. Οι Γιατροί για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα καταγγέλλουν ότι στο Τσερνοκόζοβο οι κρατούμενοι τσετσένοι πολίτες δέχονται άγρια χτυπήματα στα πλευρά και το πρόσωπο, ενώ διέγνωσαν περιπτώσεις ατόμων που είχαν υποστεί φάλαγγα και ηλεκτροσόκ (BBC, 27/2). Ο ρώσος δημοσιογράφος Αντρέι Μπαμίτσκι που κρατήθηκε στο στρατόπεδο του Τσερνοκόζοβο για 16 μέρες, αποκάλυψε ότι τις πρώτες μέρες της κράτησης του "οι ξυλοδαρμοί κρατούσαν 24 ώρες το 24ωρο. Δε φανταζόμουν ότι θ' άκουγα μια μέρα τέτοιες εκφραστικές παραλλαγές του πόνου. Δεν ήταν απλά κραυγές, αλλά ουρλιαχτά διαφορετικής τονικότητας και έντασης" (Μοντ, 2/3). Ο δημοσιογράφος κρατήθηκε και βασανίστηκε απ' το ρώσικο στρατό για τη φιλοτσετσένικη στάση του. Κατόπιν, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των Ρώσων, "ανταλλάχθηκε με μία ομάδα Τσετσένων ανταρτών". Συλλήφθηκε ξανά στο Νταγκεστάν (!) με την κατηγορία της "χρήσης πλαστών εγγράφων" και οδηγήθηκε στη Μόσχα, όπου αφέθηκε ελεύθερος με τον όρο να μην το κουνήσει από την πρωτεύουσα έως ότου ολοκληρωθεί η έρευνα εναντίον του.

Η ρώσικη εισβολή, εκτός των άλλων, έπληξε σοβαρά το σύστημα υγείας της χώρας. Οι Γιατροί του Κόσμου, η μόνη ανθρωπιστική οργάνωση που έφτασε στην Τσετσενία από την αρχή του πολέμου, με αναφορά τους στις 23/2 καταγγέλλουν τις μεγάλες ελλείψεις που παρατηρούνται στα στρατόπεδα προσφύγων σ' ότι αφορά την επισιτιστική βοήθεια, την υγειονομική κατάσταση, καθώς και την ιατρική φροντίδα. Καταγγέλλουν επίσης ότι δύο συνεργεία της οργάνωσης στάλθηκαν μαζί με τους ασθενείς σε στρατόπεδα διαλογής. Ασθενοφόρα δεν υπάρχουν. Πιο τυχεροί είναι οι ελαφρά τραυματίες που μπορούν να πηγαίνουν μόνοι τους μέχρι το Ιατρικό Κέντρο. Οι βαριά τραυματισμένοι αφήνονται να πεθάνουν. Με την απαγόρευση της ελεύθερης μετακίνησης, η κατάσταση έγινε ακόμη πιο δύσκολη. Αναφέρεται η περίπτωση ενός νέου, χτυπημένου στο πόδι, που πε-

ρίμενε δέκα ολόκληρες μέρες για να πάει στο νοσοκομείο (Μοντ, 24/2).

Τώρα, αποδεικνύεται ότι οι Ρώσοι Χίτλερ βρίσκονται πίσω από τις απαγωγές και τις δολοφονίες ντόπιων και ξένων υπηκόων που έκαναν τσετσένοι οπλαρχηγοί. Όπως γράφει η Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 27/2: "Ο Σουλεϊμάν Τζαμαντάγεφ, ανώτατος στρατιωτικός του τσετσένικου στρατού, οργάνωσε μέχρι τώρα πολλές απαγωγές πλουσίων συμπατριωτών του ζητώντας λύτρα για την απελευθέρωσή τους. Πρόσφατα ο τσετσένος στρατηγός τοποθετήθηκε από τους Ρώσους σε περιορισμένη θέση στις "απελευθερωμένες περιοχές" της Τσετσενίας". Επιπλέον "ο πρώην αντιπρόεδρος της Τσετσενίας Βάσα Αρσάνοφ, ο στρατηγικός νους των μεγαλύτερων απαγωγών στην περιοχή, αυτομόλησε στη Μόσχα όπου διαβίει πολυτελώς παρότι το όνομα του φιγουράρει στη λίστα των καταζητούμενων του ρώσικου υπουργείου Εξωτερικών".

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Οι ρώσοι σοσιαλμπεριαλιστές οργανώνουν συστηματικό πογκρόμ ενάντια σε κάθε δημοκρατική φωνή μέσα στη χώρα. Ο δημοσιογράφος Αλεξάντρ Κινστάιν υποχρεώθηκε από την ΚGB να υποβληθεί σε ψυχιατρικές εξετάσεις γιατί μίλησε για διαφθορά στην κυβέρνηση, η Γιελένα Μπόνερ (χήρα του Ζαχάροφ) παρακολουθείται γιατί ζητά παρουσία ειρηνευτικής δύναμης στην Τσετσενία, ενώ ο δήμαρχος της Αγίας Πετρούπολης Ανατόλι Σομπτσάκ που ήξερε πολλά για τον Πούτιν, πέθανε πριν λίγο καιρό. Οι ιατροδικαστές είπαν ότι "η καρδιά του δεν άντεξε" (Κ.Ε., 27/2).

Ρώσοι δημοκράτες όπως ο Κινστάιν, η Μπόνερ, ο Σεργκέι Κοβαλιόφ, ο Αλεκ Γκίνγκμπουργκ, η Ναταλί Γκορμπανέφσκαγια, ο Βίκτορ Φάινμπεργκ κ.ά. δημοσιεύουν υπόμνημα όπου καταγγέλλουν τη σφαγή στην Τσετσενία. Επίσης η Γιελένα Μπόνερ μαζί με δημοκράτες δημοσιογράφους δημοσίευσαν ένα κείμενο στο αμερικάνικο περιοδικό Newsday όπου μεταξύ άλλων καταδικάζουν τις καινοτομίες του προέδρου Πούτιν: "Τη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας, την επανεισαγωγή της στρατιωτικής προετοιμασίας στα σχολεία, το κάλεσμα στο στρατό των αξιωματικών εν εφεδρεία και των φοιτητών, την αύξηση του αμυντικού προϋπολογισμού, την επαναφορά των "ειδικών ταγμάτων" της FSB (πρώην ΚGB) στα στρατιωτικά σώματα, και την εξύμνηση μέσα από τα επίσημα ΜΜΕ και την κυ-

βερνητική πρακτική των "μεγάλων ηγετών" του παρελθόντος, όπως του πρώην αρχηγού της σοβιετικής ΚGB, και κατόπιν προέδρου της χώρας, Γιούρι Αντρόποφ" (Μοντ, 2/3).

Ο Βλαντιμίρ Πούτιν αυξάνει τις στρατιωτικές δαπάνες επιβαρύνοντας το λαό με αυξήσεις σε είδη πρώτης ανάγκης όπως το ψωμί. Παράλληλα υπόσχεται την άρση των προνομίων των "ολιγαρχών", δηλαδή των δυτικά προσανατολισμένων αστών "που θέλουν να διευρύνουν τον έλεγχό τους στον τομέα του αλουμινίου, της ενέργειας και των ΜΜΕ". Ένας από τους στόχους αυτής της επίθεσης είναι ο Βλαντιμίρ Γκουσσίνσκι, πρόεδρος του τηλεοπτικού δικτύου Μέντια-Μοστ και του ρώσικου τμήματος του παγκόσμιου ισραηλινικού συμβουλίου. Γι' αυτό ο πρόεδρος της Γκάζπρον δήλωσε ότι θα αποσυρθεί από μέτοχος της Μέντια-Μοστ. Το κανάλι εκδηλώνει μετριοπαθή στάση απέναντι στον τσετσένικο πόλεμο.

Ο Τύπος είναι μόνο τυπικά ελεύθερος. Ο Όουεν Μάτιους γράφει στο Newsweek (14/2): "Μια μέρα αφότου ο Γιαστρέμζκι μου είπε ότι "η λογοκρισία είναι παράνομη στη Ρωσία", ο σάκος του εβδομαδιαίου Newsweek που περιείχε φωτογραφίες από την Τσετσενία κατασχέθηκε στο Τελωνείο του αεροδρομίου Σερεμέτιεβο της Μόσχας. Μετά από μακρά λογομαχία, ο σάκος στάλθηκε στον προορισμό του -αλλά μας προειδοποίησαν ότι στο μέλλον κάθε φωτογραφικό υλικό από τον πόλεμο θα μπορούσε να κατασχεθεί από την FSB για "έρευνα". Δυτικοί δημοσιογράφοι στο ξενοδοχείο Άσσα του Ναζράν, κοντά στα τσετσένικα σύνορα, βρήκαν καλώδια ηλεκτρονικών υπολογιστών μυστηριωδώς κομμένα. Τα τηλέφωνα παρακολουθούνται τακτικά -όπως διαπίστωσε ένας διευθυντής δυτικού γραφείου αφού του κανόνισε τηλεφωνικά ραντεβού με κάποιο Τσετσένο μεσάζοντα, και τον σταμάτησαν καθώς πήγαινε στο ραντεβού αστυνομικοί με πολιτικά που τον προειδοποίησαν ότι "τα πράγματα θα καταλήξουν άσχημα" αν επιχειρούσε να πραγματοποιήσει τη συνάντησή". Η συντριπτική πλειοψηφία της κοινής γνώμης στη χώρα (65%) είναι υπέρ της συνέχισης του πολέμου μέχρι τη νίκη των ρώσι-

κων δυνάμεων".

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Οι διεθνείς ανθρωπιστικές οργανώσεις υψώνουν τη φωνή τους ενάντια στα εγκλήματα του ρώσικου νεοναζισμού. Η διευθύντρια του ευρωπαϊκού και κεντρασιατικού τμήματος του Παρατηρητηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Χόλυ Κάρτερ, αναφερόμενη στις βιαιοπραγίες στο Γκρόζνι δήλωσε: "Γίνεται πλέον όλο και πιο ξεκάθαρο ότι αυτές δεν ήταν μεμονωμένα περιστατικά". Το γαλλικό τμήμα των Γιατρών του Κόσμου κατάγγειλε τα "μαζικά και συστηματικά εγκλήματα πολέμου" των ρώσων ναζιστών, ενώ ο πρόεδρος Γιάκου Μάμου είπε ότι "τέτοιες ενέργειες θα μπορούσαν να περιγραφούν σαν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας". Ο γιατρός Γκυ Κοσ επιβεβαιώνει ότι τσετσένοι πολίτες χρησιμοποιούνταν σαν όμηροι από τα ρώσικα στρατεύματα (BBC, 23/2).

Στις 23 Φλεβάρη έγινε στο Παρίσι μεγάλη διαδήλωση, οργανωμένη από την Επιτροπή Τσετσενίας, μαζικότητας 5.000-6.000 ατόμων, εμφανώς μεγαλύτερη από εκείνη του Νοέμβρη όπου παρεβρίσκονταν μόνο 300 άτομα. Αυτή τη φορά συμμετείχαν διανοούμενοι, καλλιτέχνες, συγγραφείς, βουλευτές, γιατροί, σωματεια κ.ά. Παρευρίσκονταν επίσης στη διαδήλωση η γαλλίδα υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, του κόμματος των Πρασίνων, γεγονός που εξόργισε το γάλλο πρωθυπουργό.

Οι διαδηλωτές κατάγγειλαν τη στάση της σιωπής, στάση που εκφράζεται με την άρνηση της συνέχισης της πολιτικής κινητοποίησης της Ευρώπης ενάντια στο Χάϊντερ, με τη χρηματοδότηση της σφαγής της Τσετσενίας από τη Δύση, τους επαίνους του γάλλου υπουργού Εξωτερικών Βεντρίν προς τον Πούτιν, και απαίτησαν διακοπή της χρηματοδότησης της Ρωσίας, αφαίρεση του δικαιώματος ψήφου της Ρωσίας στο Συμβούλιο της Ευρώπης, πάγωμα των περιουσιών των ιθυνόντων στις διεθνείς τράπεζες (Μοντ, 25/2).

Όσο οι ρώσοι Χίτλερ θα αποκτηνώνονται, τόσο οι αντιδράσεις θα δυναμώνουν. Η τσετσένικη αντίσταση θα γονιμοποιεί ασταμάτητα ανάλογες διαμαρτυρίες.

Η Δύση υποκλίνεται στον Πούτιν

Τελευταία, ο Πούτιν ζητά την ένταξη της Ρωσίας στο ΝΑΤΟ έτσι ώστε να το διαβρώσει από τα μέσα. Η αμερικάνικη ηγεσία δε δείχνει να διαφωνεί με την πρόταση, καθώς η Όλμπραϊτ δήλωσε ότι "πάντα είχαμε την πόρτα ανοιχτή" στους Ρώσους. Ο εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών Τζέιμς Φόλκλι είπε πως "οι ΗΠΑ σίγουρα είναι έτοιμες να συνεργασθούν με τη Ρωσία και τους συμμάχους στην αναζήτηση στενότερης συνεργασίας" (Ελευθεροτυπία, 8/3).

